

Επίσημη Εφημερίδα

L 372

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

49ο έτος
27 Δεκεμβρίου 2006

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ Απόφαση αριθ. 1855/2006/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τη θέσπιση του προγράμματος Πολιτισμός (2007-2013) 1
- ★ Οδηγία 2006/116/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων (κωδικοποίηση) 12
- ★ Οδηγία 2006/118/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση 19
- ★ Οδηγία 2006/122/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για την τριακοστή τροποποίηση της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων (σουλφονικών υπερφθοροοκτανίων) ⁽¹⁾ 32

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 1855/2006/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 2006

σχετικά με τη θέσπιση του προγράμματος Πολιτισμός (2007-2013)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 151, παράγραφος 5, πρώτη περίπτωση,

έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής,

έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽¹⁾,Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Είναι αναγκαίο να δοθεί ώθηση στη συνεργασία και στις πολιτιστικές ανταλλαγές, ώστε να γίνεται σεβαστή και να προωθείται η ποικιλομορφία των πολιτισμών και των γλωσσών στην Ευρώπη και οι ευρωπαίοι πολίτες να βελτιώσουν τη γνώση τους σχετικά με τους διαφορετικούς από τον πολιτισμό της χώρας τους πολιτισμούς της Ευρώπης, ταυτόχρονα δε να συνειδητοποιήσουν καλύτερα την κοινή τους ευρωπαϊκή πολιτιστική κληρονομιά. Η προώθηση της πολιτιστικής και γλωσσικής συνεργασίας και ποικιλομορφίας συμβάλλει ώστε η ευρωπαϊκή ιθαγένεια να καταστεί απτή πραγματικότητα με την ενθάρρυνση της άμεσης συμμετοχής των ευρωπαίων πολιτών στη διαδικασία ολοκλήρωσης.
- (2) Η ενεργός πολιτιστική πολιτική που αποσκοπεί στη διατήρηση της ευρωπαϊκής πολιτιστικής ποικιλομορφίας και στην προώθηση των κοινών πολιτιστικών στοιχείων και της πολιτιστικής κληρονομιάς μπορεί να συμβάλει στη βελτίωση της εξωτερικής εικόνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (3) Η πλήρης υποστήριξη της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης από τους πολίτες και η συμμετοχή τους σε αυτήν προϋποθέτει ότι θα αναδεικνύονται περισσότερο οι κοινές τους πολιτιστικές αξίες και ρίζες ως βασικό στοιχείο της ταυτότητάς τους και της συμμετοχής τους σε κοινωνία θεμελιωμένη στην ελευθερία, την ισότητα, τη δημοκρατία, το σεβασμό της αξιοπρέπειας και της ακεραιότητας του ανθρώπου, την ανεκτικότητα και την αλληλεγγύη, σεβόμενη πλήρως το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (4) Είναι ουσιώδες ο πολιτιστικός τομέας να συμβάλλει και να συμμετέχει στις ευρύτερες ευρωπαϊκές πολιτικές εξελίξεις. Ο πολιτιστικός τομέας αποτελεί σημαντικό εργοδότη και επιπλέον

υπάρχει σαφής σχέση μεταξύ των επενδύσεων στον πολιτιστικό τομέα και της οικονομικής ανάπτυξης. Ως εκ τούτου, είναι σημαντική η ενίσχυση των πολιτιστικών πολιτικών σε περιφερειακό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Κατά συνέπεια, η θέση των επιχειρήσεων του πολιτιστικού κλάδου στις εξελίξεις που λαμβάνουν χώρα στο πλαίσιο της Στρατηγικής της Λισσαβόνας θα πρέπει να ενισχυθεί, δεδομένου ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις συμβάλλουν διαρκώς περισσότερο στην ευρωπαϊκή οικονομία.

- (5) Είναι επίσης αναγκαίο να δοθεί ώθηση στην ενεργό άσκηση της ιδιότητας του πολίτη και να ενισχυθεί η καταπολέμηση του αποκλεισμού σε όλες τις μορφές του, συμπεριλαμβανομένων του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Η βελτίωση της πρόσβασης του ευρύτερου δυνατού κοινού στον πολιτισμό μπορεί να αποτελέσει μέσο για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού.
- (6) Το άρθρο 3 της Συνθήκης ορίζει ότι, για όλες τις δραστηριότητες που σημειώνονται σ' αυτό, η Κοινότητα προσπαθεί να εξαλειφθούν οι ανισότητες και να προαχθεί η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών.
- (7) Τα πολιτιστικά προγράμματα «Καλειδοσκόπιο», «Ariane», «Raphael» και «Πολιτισμός 2000», που θεσπίστηκαν αντίστοιχα με τις αποφάσεις αριθ. 719/96/ΕΚ ⁽³⁾, 2085/97/ΕΚ ⁽⁴⁾, 2228/97/ΕΚ ⁽⁵⁾ και 508/2000/ΕΚ ⁽⁶⁾, αποτέλεσαν θετικά βήματα για την υλοποίηση της κοινοτικής δράσης στον πολιτιστικό τομέα. Με τον τρόπο αυτό, αποκτήθηκε σημαντική εμπειρία, ιδίως χάρη στην αξιολόγηση των προαναφερόμενων πολιτιστικών προγραμμάτων. Η πολιτιστική δράση της Κοινότητας πρέπει να εξορθολογισθεί και να ενισχυθεί με

⁽³⁾ Απόφαση αριθ. 719/96/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Μαρτίου 1996, για τη θέσπιση προγράμματος στήριξης των καλλιτεχνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων με ευρωπαϊκή διάσταση (Καλειδοσκόπιο) (ΕΕ L 99, 20.4.1996, σ. 20). Απόφαση που τροποποιήθηκε τελευταία με την απόφαση αριθ. 477/1999/ΕΚ (ΕΕ L 57, 5.3.1999, σ. 2).

⁽⁴⁾ Απόφαση αριθ. 2085/97/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997, για θέσπιση προγράμματος υποστήριξης, περιλαμβανομένης και της μετάφρασης, στον τομέα των βιβλίων και της ανάγνωσης (Ariane) (ΕΕ L 291, 24.10.1997, σ. 26). Απόφαση που τροποποιήθηκε τελευταία με την απόφαση αριθ. 476/1999/ΕΚ (ΕΕ L 57, 5.3.1999, σ. 1).

⁽⁵⁾ Απόφαση αριθ. 2228/97/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997, για τη θέσπιση κοινοτικού προγράμματος δράσης στον τομέα της πολιτιστικής κληρονομιάς (Πρόγραμμα «Raphael») (ΕΕ L 305, 8.11.1997, σ. 31). Καταργήθηκε με την απόφαση αριθ. 508/2000/ΕΚ (ΕΕ L 63, 10.3.2000, σ. 1).

⁽⁶⁾ Απόφαση αριθ. 508/2000/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 2000, για τη θέσπιση του προγράμματος «Πολιτισμός 2000» (ΕΕ L 63, 10.3.2000, σ. 1). Απόφαση που τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 885/2004 (ΕΕ L 168, 1.5.2004, σ. 1).

⁽¹⁾ ΕΕ C 164, 5.7.2005, σ. 65.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2005 (ΕΕ C 272Ε, 9.11.2006, σ. 233), κοινή θέση του Συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 2006 (ΕΕ L 238 Ε, 3.10.2006, σ. 18) και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 2006 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2006—

βάση τα πορίσματα των αξιολογήσεων αυτών, τα αποτελέσματα της διαβούλευσης με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και τις πρόσφατες εργασίες των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Είναι, κατά συνέπεια, σκόπιμο να θεσπισθεί σχετικό πρόγραμμα.

- (8) Τα ίδια τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα αναφέρθηκαν σε πολλές περιπτώσεις σε θέματα που αφορούν την κοινοτική πολιτιστική δράση και τις προκλήσεις της πολιτιστικής συνεργασίας: συγκεκριμένα, το Συμβούλιο, με τα ψηφίσματα της 25ης Ιουνίου 2002 για ένα νέο πρόγραμμα εργασιών όσον αφορά την ευρωπαϊκή συνεργασία στον τομέα του πολιτισμού⁽¹⁾ και της 19ης Δεκεμβρίου 2002 για την εφαρμογή του προγράμματος εργασιών όσον αφορά την ευρωπαϊκή συνεργασία στον τομέα του πολιτισμού⁽²⁾, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με τα ψηφίσματα της 5ης Σεπτεμβρίου 2001 για την πολιτιστική συνεργασία στην Ευρωπαϊκή Ένωση⁽³⁾, της 28ης Φεβρουαρίου 2002 για την εφαρμογή του προγράμματος «Πολιτισμός 2000»⁽⁴⁾, της 22ας Οκτωβρίου 2002 για τη σπουδαιότητα και το δυναμισμό του θεάτρου και των τεχνών του θεάματος στη διευρυμένη Ευρώπη⁽⁵⁾ και της 4ης Σεπτεμβρίου 2003 για τις επιχειρήσεις του πολιτιστικού κλάδου⁽⁶⁾, καθώς και η Επιτροπή των Περιφερειών, με τη γνωμοδότηση της 9ης Οκτωβρίου 2003 για την παράταση του προγράμματος «Πολιτισμός 2000».
- (9) Το Συμβούλιο τόνισε με τα προαναφερθέντα ψηφίσματά του την ανάγκη να υιοθετηθεί, σε κοινοτικό επίπεδο, συνεκτικότερη προσέγγιση όσον αφορά τον πολιτισμό καθώς και το γεγονός ότι η ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία αποτελεί βασική και καθοριστική έννοια στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής συνεργασίας στον πολιτιστικό τομέα, αλλά και γενική προϋπόθεση για τις κοινοτικές δράσεις στον τομέα του πολιτισμού.
- (10) Για να υλοποιηθεί αυτός ο κοινός πολιτιστικός χώρος των λαών της Ευρώπης, θα πρέπει να ενθαρρυνθούν η διακρατική κινητικότητα των πολιτιστικών παραγόντων και η διακρατική κυκλοφορία των καλλιτεχνικών και των πολιτιστικών έργων και προϊόντων και να ενισχυθούν ο πολιτιστικός διάλογος και οι πολιτιστικές ανταλλαγές.
- (11) Το Συμβούλιο, με τα συμπεράσματα της 16ης Νοεμβρίου 2004 σχετικά με το πρόγραμμα εργασίας στον πολιτιστικό τομέα (2005-2006), το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με το ψήφισμα της 4ης Σεπτεμβρίου 2003 για τις επιχειρήσεις του πολιτιστικού κλάδου, και η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, με την γνωμοδότηση της 28ης Ιανουαρίου 2004 σχετικά με τις επιχειρήσεις του πολιτιστικού κλάδου στην Ευρώπη, διατύπωσαν τις απόψεις τους όσον αφορά την ανάγκη να λαμβάνονται περισσότερο υπόψη τα ειδικά οικονομικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά των μη οπτικοακουστικών επιχειρήσεων του πολιτιστικού κλάδου. Επιπλέον, στο νέο πρόγραμμα θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι προπαρασκευαστικές ενέργειες συνεργασίας στον πολιτιστικό τομέα που προωθήθηκαν μεταξύ 2002 και 2004.
- (12) Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να προωθηθεί αυξημένη συνεργασία των πολιτιστικών φορέων, ώστε να ενθαρρυνθούν να διαμορφώσουν σχέδια πολυετούς συνεργασίας που θα καταστήσουν δυνατή την από κοινού ανάπτυξη δραστηριοτήτων, τη στήριξη μέτρων που προσανατολίζονται περισσότερο προς το αποτέλεσμα και έχουν πραγματική ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία, τη στήριξη συμβολικών

πολιτιστικών εκδηλώσεων, την ενίσχυση ευρωπαϊκών οργανισμών πολιτιστικής συνεργασίας και την ενθάρρυνση των εργασιών ανάλυσης σχετικά με επιλεγμένα θέματα ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος καθώς και της συλλογής και διάδοσης πληροφοριών και δραστηριοτήτων που αποσκοπούν στην αύξηση στο μέγιστο της επίδρασης των σχεδίων στον τομέα της ευρωπαϊκής πολιτιστικής συνεργασίας και της ανάπτυξης της ευρωπαϊκής πολιτιστικής πολιτικής.

- (13) Σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 1622/2006/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 2006, για τη θέσπιση κοινοτικής δράσης όσον αφορά την εκδήλωση «Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης» για τα έτη 2007 έως 2019⁽⁷⁾, η εκδήλωση αυτή, την οποία γνωρίζουν σε μεγάλο βαθμό οι Ευρωπαίοι και η οποία συμβάλλει στην ενίσχυση του αισθήματος ότι ανήκουν σε κοινό πολιτιστικό χώρο, πρέπει να λάβει σημαντική χρηματοδότηση. Στο πλαίσιο της εκδήλωσης αυτής, θα πρέπει να δοθεί έμφαση στη διευρωπαϊκή πολιτιστική συνεργασία.
- (14) Θα πρέπει να ενισχυθεί η λειτουργία οργανισμών που συμβάλλουν στην ευρωπαϊκή πολιτιστική συνεργασία και, συνεπώς, διαδραματίζουν τον ρόλο «πρεσβευτή» του ευρωπαϊκού πολιτισμού, με βάση την εμπειρία που έχει αποκτήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο της απόφασης αριθ. 792/2004/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος κοινοτικής δράσης για την προώθηση των οργανισμών που δραστηριοποιούνται σε ευρωπαϊκό επίπεδο στον τομέα του πολιτισμού⁽⁸⁾.
- (15) Το πρόγραμμα, σεβόμενο την αρχή της ελευθερίας έκφρασης, θα πρέπει να συμβάλει στις προσπάθειες της Ένωσης για την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης και την καταπολέμηση κάθε μορφής διακρίσεων.
- (16) Οι χώρες που είναι υποψήφιες για προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και οι χώρες της ΕΖΕΣ, μέλη της συμφωνίας του ΕΟΧ, θα πρέπει να έχουν την αναγνωρισμένη δυνατότητα να συμμετέχουν στα κοινοτικά προγράμματα βάσει των συμφωνιών που έχουν συναφθεί με τις χώρες αυτές.
- (17) Κατά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Θεσσαλονίκης, στις 19 και 20 Ιουνίου 2003, εγκρίθηκε το «Θεματολόγιο της Θεσσαλονίκης για τα Βαλκάνια: Πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση», με το οποίο προβλέπεται η δυνατότητα συμμετοχής στα κοινοτικά προγράμματα των χωρών που βρίσκονται σε διαδικασία σταθεροποίησης και σύνδεσης με βάση συμφωνίες-πλαίσια που θα υπογραφούν μεταξύ της Κοινότητας και των χωρών αυτών. Οι χώρες αυτές θα πρέπει να μπορούν, εάν το επιθυμούν, σε συνάρτηση με τους δημοσιονομικούς υπολογισμούς ή τις πολιτικές προτεραιότητες, να συμμετάσχουν στο πρόγραμμα ή να έχουν πιο περιορισμένη μέθοδο συνεργασίας με βάση πρόσθετα κονδύλια και συγκεκριμένες διαδικασίες που θα συμφωνηθούν μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών.
- (18) Το πρόγραμμα θα πρέπει επίσης να δίνει τη δυνατότητα συνεργασίας με τρίτες χώρες που έχουν υπογράψει συμφωνίες με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα που περιλαμβάνουν πολιτιστικό σκέλος, σύμφωνα με διαδικασίες που θα πρέπει να καθοριστούν.
- (19) Είναι απαραίτητο, για να αυξηθεί η προστιθέμενη αξία της κοινοτικής δράσης, να διασφαλισθεί η συνοχή και

(1) ΕΕ C 162, 6.7.2002, σ. 5.

(2) ΕΕ C 13, 18.1.2003, σ. 5.

(3) ΕΕ C 72 E, 21.3.2002, σ. 142.

(4) ΕΕ C 293 E, 28.11.2002, σ. 105.

(5) ΕΕ C 300 E, 11.12.2003, σ. 156.

(6) ΕΕ C 76 E, 25.3.2004, σ. 459.

(7) ΕΕ L 304, 3.11.2006, σ. 1.

(8) ΕΕ L 138, 30.4.2004, σ. 40.

συμπληρωματικότητα των δράσεων της παρούσας απόφασης και άλλων σχετικών κοινοτικών πολιτικών, δράσεων και μέσων, σύμφωνα με το άρθρο 151, παράγραφος 4, της Συνθήκης. Θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στη διασύνδεση των κοινοτικών μέτρων στους τομείς του πολιτισμού και της εκπαίδευσης και στις δράσεις για την προώθηση των ανταλλαγών βέλτιστων πρακτικών και της στενότερης συνεργασίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

- (20) Όσον αφορά την εφαρμογή της κοινοτικής στήριξης, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ο ιδιαίχνος χαρακτήρας του πολιτιστικού τομέα στην Ευρώπη και ιδίως να απλουστευθούν όσο το δυνατόν περισσότερο οι διοικητικές και χρηματοδοτικές διαδικασίες και να προσαρμοσθούν στους επιδιωκόμενους στόχους καθώς και στις πρακτικές και τις εξελίξεις του πολιτιστικού τομέα.
- (21) Η Επιτροπή, τα κράτη μέλη και τα πολιτιστικά σημεία επαφής θα πρέπει να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή μικρότερων φορέων στα σχέδια πολυετούς συνεργασίας καθώς και την οργάνωση δραστηριοτήτων που θα συγκεντρώνουν δυνητικούς εταίρους του σχεδίου.
- (22) Το πρόγραμμα θα πρέπει να συγκεντρώνει τα ειδικά προσόντα και την εμπειρία των πολιτιστικών φορέων ανά την Ευρώπη. Ανάλογα με την περίπτωση, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν μέτρα για την αντιμετώπιση χαμηλών ποσοστών συμμετοχής των πολιτιστικών φορέων οποιουδήποτε κράτους μέλους ή συμμετέχουσας χώρας.
- (23) Θα πρέπει να διασφαλισθεί, στο πλαίσιο της συνεργασίας Επιτροπής και κρατών μελών, η συνεχής παρακολούθηση και αξιολόγηση του παρόντος προγράμματος, ώστε να γίνονται οι κατάλληλες προσαρμογές, ιδίως στις προτεραιότητες εφαρμογής των μέτρων. Η αξιολόγηση θα περιλαμβάνει εξωτερική αξιολόγηση που θα διεξάγουν ανεξάρτητοι και αμερόληπτοι οργανισμοί.
- (24) Οι διαδικασίες παρακολούθησης και αξιολόγησης του προγράμματος θα πρέπει να χρησιμοποιούν συγκεκριμένους, μετρήσιμους, επιτεύξιμους, συναφείς και χρονικά καθορισμένους στόχους και δείκτες.
- (25) Θα πρέπει να εφαρμοσθούν κατάλληλα μέτρα έτσι ώστε να αποφεύγονται παρατυπίες και απάτες και να ανακτώνται τα κεφάλαια που έχουν απολεσθεί, καταβληθεί ή χρησιμοποιηθεί παράνομα.
- (26) Είναι σκόπιμο να θεσπισθεί ενιαίο μέσο χρηματοδότησης και προγραμματισμού για την πολιτιστική συνεργασία, με τον τίτλο «πρόγραμμα Πολιτισμός», για το χρονικό διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 2007 έως την 31η Δεκεμβρίου 2013.
- (27) Η παρούσα απόφαση καθορίζει για τη συνολική διάρκεια του προγράμματος το χρηματοδοτικό κονδύλιο που αποτελεί, για την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, προνομιακή αναφορά κατά την ετήσια διαδικασία του προϋπολογισμού, κατά την έννοια του σημείου 37 της διοργανικής συμφωνίας

της 17ης Μαΐου 2006 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, για δημοσιονομική πειθαρχία και χρηστή δημοσιονομική διαχείριση⁽¹⁾.

- (28) Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽²⁾.
- (29) Τα αναγκαία μέτρα για την χρηματοδοτική υλοποίηση της παρούσας απόφασης θεσπίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽³⁾ («δημοσιονομικός κανονισμός») και με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου⁽⁴⁾.
- (30) Η κοινοτική δράση είναι συμπληρωματική προς τις εθνικές ή περιφερειακές δράσεις που εκτελούνται στον τομέα της πολιτιστικής συνεργασίας. Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας απόφασης δηλαδή η ενίσχυση του ευρωπαϊκού πολιτιστικού χώρου με βάση την κοινή μας πολιτιστική κληρονομιά (διακρατική κινητικότητα των πολιτιστικών φορέων στην Ευρώπη, διακρατική κυκλοφορία των έργων τέχνης και των καλλιτεχνικών και πολιτιστικών προϊόντων καθώς και διαπολιτισμικός διάλογος) δεν είναι δυνατόν να υλοποιηθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη λόγω του διακρατικού χαρακτήρα τους και μπορούν συνεπώς ως εκ της κλίμακος ή των επιπτώσεων της δράσης να πραγματοποιηθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα βάσει της αρχής της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η απόφαση αυτή δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των συγκεκριμένων στόχων.
- (31) Απαιτούνται μεταβατικές διατάξεις, προκειμένου να εξασφαλισθεί η απρόσκοπτη μετάβαση μεταξύ, αφενός, των προγραμμάτων που θεσπίζονται με τις αποφάσεις αριθ. 508/2000/ΕΚ και αριθ. 792/2004/ΕΚ και, αφετέρου, του προγράμματος που θεσπίζεται με την παρούσα απόφαση,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ:

Άρθρο 1

Θέσπιση και διάρκεια

1. Η παρούσα απόφαση θεσπίζει το πρόγραμμα Πολιτισμός, ενιαίο πολυετές πρόγραμμα για κοινοτικά μέτρα στον τομέα του πολιτισμού, ανοικτό σε όλους τους πολιτιστικούς τομείς και όλες τις κατηγορίες πολιτιστικών φορέων (στο εξής: «πρόγραμμα»).
2. Το πρόγραμμα εφαρμόζεται από 1ης Ιανουαρίου 2007 έως την 31η Δεκεμβρίου 2013.

⁽²⁾ ΕΕ L 184, 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200, 22.7.2006, σ. 11).

⁽³⁾ ΕΕ L 248, 16.9.2002, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 357, 31.12.2002, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1248/2006 (ΕΕ L 227, 19.8.2006, σ. 3).

⁽¹⁾ ΕΕ C 139, 14.6.2006, σ. 1.

Άρθρο 2

Προϋπολογισμός του προγράμματος

1. Το χρηματοδοτικό κονδύλιο για την εφαρμογή του παρόντος προγράμματος, για την περίοδο που προβλέπει το άρθρο 1, καθορίζεται σε 400 εκατομμύρια EUR.

2. Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός του ορίου του δημοσιονομικού πλαισίου.

Άρθρο 3

Στόχοι

1. Ο γενικός στόχος του προγράμματος είναι η ανάδειξη του πολιτιστικού χώρου ο οποίος είναι κοινός για τους Ευρωπαίους και βασίζεται στην κοινή πολιτιστική κληρονομιά, μέσω της ανάπτυξης της πολιτιστικής συνεργασίας των δημιουργών, των πολιτιστικών παραγόντων και των πολιτιστικών οργανισμών, στις χώρες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα, με σκοπό να ενθαρρύνει τη δημιουργία ευρωπαϊκής ιδιγένειας. Το πρόγραμμα είναι ανοιχτό στη συμμετοχή μη οπτικοακουστικών επιχειρήσεων του πολιτιστικού κλάδου και ειδικότερα μικρών επιχειρήσεων, εφόσον οι εν λόγω επιχειρήσεις ενεργούν ως μη κερδοσκοπικές με πολιτιστικό προσανατολισμό.

2. Οι επιμέρους στόχοι του προγράμματος είναι:

- α) η προώθηση της διακρατικής κινητικότητας των εργαζομένων στον πολιτιστικό τομέα,
- β) η ενθάρρυνση της διακρατικής κυκλοφορίας των καλλιτεχνικών και πολιτιστικών έργων και προϊόντων,
- γ) η ενθάρρυνση του διαπολιτισμικού διαλόγου.

Άρθρο 4

Πεδία δράσης

1. Οι στόχοι του προγράμματος επιτυγχάνονται με την εφαρμογή των εξής μέτρων, όπως περιγράφονται στο παράρτημα:

- α) στήριξη πολιτιστικών δράσεων:
 - πολυετή προγράμματα συνεργασίας
 - μέτρα συνεργασίας
 - ειδικές δράσεις
- β) στήριξη οργανισμών που δραστηριοποιούνται σε ευρωπαϊκό επίπεδο στον πολιτιστικό τομέα
- γ) στήριξη της ανάλυσης, της συλλογής και της διάδοσης πληροφοριών και των δραστηριοτήτων αύξησης στο μέγιστο της επίδρασης των σχεδίων στον τομέα της ευρωπαϊκής πολιτιστικής συνεργασίας και της ανάπτυξης της ευρωπαϊκής πολιτισμικής πολιτικής.

2. Τα μέτρα αυτά εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις που εκτίθενται στο παράρτημα.

Άρθρο 5

Διατάξεις σχετικά με τις τρίτες χώρες

1. Το πρόγραμμα είναι ανοιχτό στη συμμετοχή των εξής χωρών:
 - α) χώρες της ΕΖΕΣ που είναι μέλη του ΕΟΧ, σύμφωνα με τις διατάξεις της συμφωνίας ΕΟΧ,
 - β) υποψήφιες χώρες που επωφελούνται προενταξιακής στρατηγικής για την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με τις γενικές αρχές και τους γενικούς όρους και διαδικασίες συμμετοχής των χωρών αυτών στα κοινοτικά προγράμματα, που καθορίζονται στις συμφωνίες-πλαίσιο,
 - γ) χώρες των Δυτικών Βαλκανίων, σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται με τις χώρες αυτές βάσει των συμφωνιών-πλαisiών για τη συμμετοχή τους σε κοινοτικά προγράμματα.

Οι χώρες περί των οποίων η παρούσα παράγραφος, εφόσον πληρούνται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις και έχουν καταβληθεί συμπληρωματικές πιστώσεις, συμμετέχουν πλήρως στο πρόγραμμα.

2. Το πρόγραμμα είναι επίσης ανοιχτό στη συνεργασία με άλλες τρίτες χώρες οι οποίες έχουν συνάψει με την Κοινότητα συμφωνίες σύνδεσης ή συνεργασίας που περιλαμβάνουν πολιτιστικές ρήτρες, βάσει πρόσθετων πιστώσεων και σύμφωνα με συγκεκριμένες διαδικασίες που πρόκειται να συμφωνηθούν.

Οι χώρες των Δυτικών Βαλκανίων περί των οποίων η παράγραφος 1, στοιχείο γ), οι οποίες δεν επιθυμούν να συμμετέχουν πλήρως στο πρόγραμμα, μπορούν να συνεργάζονται με το πρόγραμμα υπό τους όρους της παρούσας παραγράφου.

Άρθρο 6

Συνεργασία με διεθνείς οργανισμούς

Το πρόγραμμα επιτρέπει τη συνεργασία με διεθνείς οργανισμούς αρμοδίους στον τομέα του πολιτισμού, όπως η UNESCO ή το Συμβούλιο της Ευρώπης, σε βάση κοινής συμβολής και τηρουμένων των κανόνων λειτουργίας κάθε οργάνου ή οργανισμού, για την υλοποίηση των μέτρων του άρθρου 4.

Άρθρο 7

Συμπληρωματικότητα με άλλα κοινοτικά προγράμματα

Η Επιτροπή εξασφαλίζει τη σύνδεση μεταξύ του προγράμματος και άλλων κοινοτικών προγραμμάτων, ιδίως όσων σχετίζονται με τα Διαρθρωτικά Ταμεία και όσων εμπίπτουν στους τομείς της εκπαίδευσης, της επαγγελματικής κατάρτισης, της έρευνας, της κοινωνίας της πληροφορίας, της ιδιότητας του πολίτη, της νεολαίας, του αθλητισμού, των γλωσσών, της κοινωνικής ένταξης, των εξωτερικών σχέσεων της ΕΕ και της καταπολέμησης των κάθε είδους διακρίσεων.

Άρθρο 8**Εφαρμογή**

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει την εφαρμογή των κοινοτικών δράσεων του παρόντος προγράμματος, σύμφωνα με το παράρτημα.
2. Τα εξής μέτρα θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 9, παράγραφος 2:
 - α) ετήσιο πρόγραμμα εργασιών, περιλαμβανομένων των προτεραιοτήτων, των κριτηρίων και των διαδικασιών επιλογής,
 - β) ετήσιος προϋπολογισμός και κατανομή των κονδυλίων μεταξύ των διαφόρων δράσεων του προγράμματος,
 - γ) διαδικασίες παρακολούθησης και αξιολόγησης του προγράμματος,
 - δ) χρηματοδοτική στήριξη που θα παράσχει η Κοινότητα στο πλαίσιο του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α), πρώτη περίπτωση: ποσά, διάρκεια, κατανομή και δικαιούχοι.
3. Όλα τα άλλα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 9, παράγραφος 3.

Άρθρο 9**Επιτροπή**

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.
2. Στις περιπτώσεις που γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

Η προθεσμία που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 3, της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται δίμηνη.
3. Στις περιπτώσεις που γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.
4. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 10**Πολιτιστικά σημεία επαφής**

1. Τα πολιτιστικά σημεία επαφής, κατά την έννοια του σημείου I.3.1 του παραρτήματος, δρουν ως εκτελεστικοί φορείς για τη διάδοση των πληροφοριών σχετικά με το πρόγραμμα σε εθνικό επίπεδο, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 54, παράγραφος 2, στοιχείο γ), και του άρθρου 3 του δημοσιονομικού κανονισμού.
2. Τα πολιτιστικά σημεία επαφής πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια:
 - α) διαθέτουν επαρκές προσωπικό με κατάλληλα επαγγελματικά και γλωσσικά προσόντα για εργασία σε περιβάλλον διεθνούς συνεργασίας,

- β) διαθέτουν κατάλληλη υποδομή, ιδίως όσον αφορά τις τεχνολογίες της πληροφορίας και των επικοινωνιών,
- γ) εργάζονται σε διοικητικό πλαίσιο που τους δίνει τη δυνατότητα να εκτελούν αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους και αποφεύγουν κάθε σύγκρουση συμφερόντων.

Άρθρο 11**Δημοσιονομικές διατάξεις**

1. Οι χρηματοδοτικές ενισχύσεις λαμβάνουν τη μορφή επιχορηγήσεων σε νομικά πρόσωπα. Σε ορισμένες περιπτώσεις, είναι δυνατόν να δοθούν επιχορηγήσεις και σε φυσικά πρόσωπα κατ'εφαρμογή του άρθρου 114, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού. Η Επιτροπή μπορεί επίσης να απονέμει βραβεία σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα για δράσεις ή σχέδια που υλοποιούνται στο πλαίσιο του προγράμματος. Ανάλογα με την φύση της δράσης, μπορούν να επιτραπούν κατ'αποκοπήν χρηματοδοτήσεις και/ή κοστολόγηση ανά μονάδα.
2. Η Επιτροπή δύναται, ανάλογα με τα χαρακτηριστικά των δικαιούχων και τη φύση των δράσεων, να τους απαλλάξει από την επαλήθευση των ικανοτήτων και των επαγγελματικών προσόντων που είναι απαραίτητα για να φέρουν εις πέρας την προτεινόμενη δράση ή πρόγραμμα εργασίας.
3. Οι ειδικές δραστηριότητες των ευρωπαϊκών πολιτιστικών πρωτευσουσών που ορίζονται σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 1419/1999/ΕΚ δύνανται να επιχορηγούνται ή να επιβραβεύονται.

Άρθρο 12**Συμβολή του προγράμματος σε άλλους κοινοτικούς στόχους**

Το πρόγραμμα συμβάλλει στην ενίσχυση των οριζόντιων στόχων της Κοινότητας, με την :

- α) προώθηση της θεμελιώδους αρχής της ελευθερίας έκφρασης,
- β) ευρύτερη συνειδητοποίηση της σημασίας που έχει η συμβολή στη βιώσιμη ανάπτυξη,
- γ) προσπάθεια προώθησης της αμοιβαίας κατανόησης και ανεκτικότητας στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- δ) συμβολή στην εξάλειψη κάθε διάκρισης λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού.

Ιδιαίτερη προσοχή θα δοθεί στη συνοχή και τη συμπληρωματικότητα μεταξύ του προγράμματος και των κοινοτικών πολιτικών στον τομέα της πολιτιστικής συνεργασίας με τις τρίτες χώρες.

Άρθρο 13**Παρακολούθηση και αξιολόγηση**

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει την τακτική παρακολούθηση του προγράμματος έναντι των στόχων του. Τα αποτελέσματα της παρακολούθησης και αξιολόγησης λαμβάνονται υπόψη κατά την εφαρμογή του προγράμματος.

Η παρακολούθηση περιλαμβάνει ιδίως τη σύνταξη των εκθέσεων περι των οποίων η παράγραφος 3, στοιχεία α) και γ).

Οι ειδικοί στόχοι του προγράμματος μπορούν να αναθεωρούνται βάσει των πορισμάτων των εκθέσεων παρακολούθησης, με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης.

2. Η Επιτροπή εξασφαλίζει την τακτική, εξωτερική και ανεξάρτητη αξιολόγηση του προγράμματος.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών:

- α) ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης σχετικά με τα αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί και για τις ποιοτικές και ποσοτικές πτυχές της εφαρμογής του παρόντος προγράμματος, το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010,
- β) ανακοίνωση σχετικά με τη συνέχεια του παρόντος προγράμματος, το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011,
- γ) έκθεση εκ των υστέρων αξιολόγησης, το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015.

Άρθρο 14

Μεταβατικές διατάξεις

Οι δράσεις που αναλαμβάνονται πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2006 με βάση τις αποφάσεις αριθ. 508/2000/ΕΚ και αριθ. 792/2004/ΕΚ συνεχίζουν να αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης έως τη λήξη τους βάσει των αποφάσεων αυτών.

Η επιτροπή του άρθρου 5 της απόφασης αριθ. 508/2000/ΕΚ αντικαθίσταται από την επιτροπή του άρθρου 9 της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 15

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στρασβούργο, της 12 Δεκεμβρίου 2006.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. BORRELL FONTELLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. PEKKARINEN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

I. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

1. **Πρώτο σκέλος: στήριξη πολιτιστικών δράσεων**

1.1. Πολυετή σχέδια συνεργασίας

Το πρόγραμμα στηρίζει βιώσιμα και διαρθρωμένα σχέδια πολιτιστικής συνεργασίας με σκοπό τη συγκέντρωση της ιδιαίτερης ποιότητας και της εμπειρίας πολιτιστικών φορέων από ολόκληρη την Ευρώπη. Η στήριξη αυτή ενισχύει τα σχέδια συνεργασίας στο στάδιο εκκίνησης και διάρθρωσής τους ή στο στάδιο γεωγραφικής επέκτασής τους. Σκοπός είναι να τεθούν σε βιώσιμες βάσεις και να αποκτήσουν οικονομική ανεξαρτησία.

Κάθε σχέδιο συνεργασίας καλύπτει τουλάχιστον έξι φορείς από έξι διαφορετικές χώρες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα. Στόχος του είναι να συγκεντρώνει μια ποικιλία φορέων από έναν ή περισσότερους τομείς, για διάφορες πολυετείς δραστηριότητες, που μπορεί να είναι τομεακής ή διατομεακής φύσης, αλλά πρέπει να επιδιώκουν κοινό στόχο.

Κάθε σχέδιο συνεργασίας αποσκοπεί στην εκτέλεση διάφορων διαρθρωμένων και πολυετών πολιτιστικών δραστηριοτήτων. Οι δραστηριότητες αυτές θα πρέπει να υλοποιούνται κατά τη συνολική διάρκεια της κοινοτικής χρηματοδότησης. Θα πρέπει να έχουν δύο τουλάχιστον από τους τρεις ειδικούς στόχους κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2. Προτεραιότητα θα δίδεται στα σχέδια συνεργασίας που έχουν σκοπό την ανάπτυξη δραστηριοτήτων οι οποίες ανταποκρίνονται στους τρεις ειδικούς στόχους του εν λόγω άρθρου.

Τα σχέδια συνεργασίας επιλέγονται ύστερα από προσκλήσεις υποβολής προτάσεων, σύμφωνα με τον δημοσιονομικό κανονισμό. Στο πλαίσιο αυτό, η επιλογή θα πραγματοποιείται με βάση, μεταξύ άλλων, την αναγνωρισμένη εμπειρία των συνδιοργανωτών στον τομέα δραστηριότητάς τους, τη χρηματοοικονομική και επιχειρησιακή ικανότητά τους να φέρουν εις πέρας τις προτεινόμενες δραστηριότητες καθώς και την ποιότητα των δραστηριοτήτων αυτών και τον βαθμό στον οποίο ανταποκρίνονται στον γενικό στόχο και τους ειδικούς στόχους του προγράμματος, κατά το άρθρο 3.

Τα σχέδια συνεργασίας θα πρέπει να βασίζονται σε συμφωνία συνεργασίας, δηλ. σε ένα κοινό έγγραφο που θα έχει νομική μορφή σε μία από τις συμμετέχουσες χώρες και θα υπογράφεται από όλους τους συνδιοργανωτές.

Η κοινοτική στήριξη δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50 % του προϋπολογισμού του σχεδίου και μειώνεται σταδιακά. Δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 500 000 EUR ανά έτος για όλες τις δραστηριότητες των σχεδίων συνεργασίας. Η στήριξη αυτή χορηγείται για διάρκεια τριών έως πέντε ετών.

Ενδεικτικά, περίπου το 32 % του συνολικού προϋπολογισμού που χορηγείται στο πρόγραμμα προορίζεται για το συγκεκριμένο τύπο στήριξης.

1.2. Τα μέτρα συνεργασίας

Το πρόγραμμα στηρίζει δράσεις πολιτιστικής συνεργασίας τομεακής ή διατομεακής φύσης μεταξύ ευρωπαϊκών φορέων. Προτεραιότητα δίνεται στην δημιουργικότητα και στην καινοτομία. Θα ενθαρρύνονται ιδιαίτερος οι δράσεις διερεύνησης των δυνατοτήτων συνεργασίας, με στόχο τη μακροπρόθεσμη ανάπτυξή τους.

Κάθε δράση πρέπει να σχεδιασθεί και να υλοποιηθεί στο πλαίσιο εταιρικής σχέσης τουλάχιστον τριών πολιτιστικών φορέων από τρεις διαφορετικές συμμετέχουσες χώρες, ανεξαρτήτως του αν οι φορείς αυτοί προέρχονται από έναν ή από περισσότερους τομείς.

Οι δράσεις επιλέγονται ύστερα από προσκλήσεις υποβολής προτάσεων, σύμφωνα με το δημοσιονομικό κανονισμό. Στο πλαίσιο αυτό, η επιλογή πραγματοποιείται με βάση την αναγνωρισμένη εμπειρογνωμοσύνη των συνδιοργανωτών, τη χρηματοοικονομική και επιχειρησιακή ικανότητά τους να φέρουν εις πέρας τις προτεινόμενες δραστηριότητες και την ποιότητα των δραστηριοτήτων αυτών καθώς και τον βαθμό στον οποίο ανταποκρίνονται στον γενικό στόχο και τους ειδικούς στόχους του προγράμματος, κατά το άρθρο 3.

Η κοινοτική στήριξη δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50 % του προϋπολογισμού του σχεδίου. Δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 50 000 EUR ούτε μεγαλύτερη από 200 000 EUR. Η στήριξη αυτή χορηγείται το πολύ για 24 μήνες.

Οι προϋποθέσεις της δράσης αυτής, όσον αφορά τον ελάχιστο αριθμό φορέων που απαιτούνται για την υποβολή των σχεδίων καθώς και το ελάχιστο και μέγιστο ύψος της κοινοτικής στήριξης, είναι δυνατόν να προσαρμόζονται ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι ειδικοί όροι της λογοτεχνικής μετάφρασης.

Ενδεικτικά, περίπου το 29 % του συνολικού προϋπολογισμού που χορηγείται για το πρόγραμμα προορίζεται για το συγκεκριμένο τύπο στήριξης.

1.3. Ειδικές δράσεις

Το πρόγραμμα στηρίζει επίσης ειδικές δράσεις. Οι δράσεις αυτές είναι ειδικές γιατί πρέπει να διαθέτουν σημαντική διάσταση και εμβέλεια, να έχουν μεγάλη απήχηση στους λαούς της Ευρώπης και να συμβάλλουν στην ενίσχυση της αίσθησής τους ότι ανήκουν στην ίδια κοινότητα, στην ευαισθητοποίησή τους όσον αφορά την πολιτιστική ποικιλομορφία των κρατών μελών καθώς και στον διαπολιτισμικό και διεθνή διάλογο. Θα πρέπει να ανταποκρίνονται σε δύο τουλάχιστον από τους τρεις ειδικούς στόχους του άρθρου 3.

Οι ειδικές αυτές δράσεις συμβάλλουν επίσης στην προβολή της κοινοτικής πολιτιστικής δράσης, τόσο στο εσωτερικό και στο εξωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και στην αύξηση της συνολικής συνειδητοποίησης του πλούτου και της ποικιλίας του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Θα δοθεί σημαντική στήριξη στις «Πολιτιστικές Πρωτεύουσες της Ευρώπης», προκειμένου να ενισχυθεί η υλοποίηση δραστηριοτήτων που τονίζουν την ευρωπαϊκή προβολή και τη διευρωπαϊκή πολιτιστική συνεργασία.

Οι «ειδικές δράσεις» μπορούν επίσης να περιλαμβάνουν τις απονομές βραβείων, στο βαθμό που προβάλλουν καλλιτέχνες, έργα τέχνης ή καλλιτεχνικές ή πολιτιστικές δημιουργίες, τα καθιστούν γνωστά πέρα από τα εθνικά σύνορα και ευνοούν έτσι την κινητικότητα και τις ανταλλαγές.

Μπορεί επίσης να δοθεί στήριξη, στο πλαίσιο αυτό, στη συνεργασία με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς, όπως προβλέπουν το άρθρο 5, παράγραφος 2, και το άρθρο 6.

Τα παραδείγματα που αναφέρονται ανωτέρω δεν αποτελούν εξαντλητικό κατάλογο των δράσεων που μπορούν να λάβουν στήριξη από αυτό το σκέλος του προγράμματος.

Οι όροι επιλογής των ειδικών δράσεων θα εξαρτώνται από τη συγκεκριμένη δράση. Η χρηματοδότηση θα χορηγείται ύστερα από προσκλήσεις υποβολής προτάσεων και υποβολής προσφορών, εκτός από τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 54 και 168 του δημοσιονομικού κανονισμού. Επίσης, θα λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός στον οποίο ανταποκρίνεται κάθε δράση στον γενικό στόχο και τους ειδικούς στόχους του προγράμματος, κατά το άρθρο 3 της παρούσας απόφασης.

Η κοινοτική στήριξη δεν μπορεί να υπερβεί το 60 % του προϋπολογισμού του σχεδίου.

Ενδεικτικά, περίπου το 16 % του συνολικού προϋπολογισμού που χορηγείται για το πρόγραμμα προορίζεται για το συγκεκριμένο τύπο στήριξης.

2. Δεύτερο σκέλος: στήριξη σε οργανισμούς που δραστηριοποιούνται σε ευρωπαϊκό επίπεδο στον πολιτιστικό τομέα

Η στήριξη αυτή λαμβάνει τη μορφή λειτουργικής επιδότησης, που προορίζεται να συγχρηματοδοτήσει τις δαπάνες σχετικά με το μόνιμο πρόγραμμα εργασίας ενός οργανισμού γενικού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος στον τομέα του πολιτισμού ή με στόχο που εντάσσεται στο πλαίσιο της πολιτικής της Ένωσης στον τομέα αυτό.

Προβλέπεται οι επιδοτήσεις αυτές να χορηγούνται με βάση ετήσιες προσκλήσεις υποβολής προτάσεων.

Ενδεικτικά, περίπου το 10 % του συνολικού προϋπολογισμού που χορηγείται για το πρόγραμμα προορίζεται για το σκέλος αυτό.

Τη στήριξη αυτή μπορούν να λάβουν οργανισμοί που δραστηριοποιούνται για την πολιτιστική συνεργασία με έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους τρόπους:

- παρέχοντας εκπροσώπηση σε κοινοτικό επίπεδο,
- συλλέγοντας ή διαδίδοντας πληροφορίες που επιτρέπουν τη διευκόλυνση της πολιτιστικής διευρωπαϊκής συνεργασίας,
- δικτυώνοντας σε ευρωπαϊκό επίπεδο φορείς που δραστηριοποιούνται στον τομέα του πολιτισμού,
- συμμετέχοντας σε σχέδια πολιτιστικής συνεργασίας ή ενεργώντας ως πρεσβευτές του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Οι οργανισμοί αυτοί πρέπει να παρουσιάζουν πραγματική ευρωπαϊκή διάσταση. Από την άποψη αυτή, πρέπει να ασκούν τις δραστηριότητές τους σε ευρωπαϊκό επίπεδο, είτε μόνοι τους είτε υπό τη μορφή διαφόρων ενώσεων που συντονίζονται μεταξύ τους, ενώ η δομή τους (εγγεγραμμένα μέλη) και οι δραστηριότητές τους πρέπει να διαθέτουν δυναμική ακτινοβολία στο επίπεδο όλης της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή να καλύπτουν τουλάχιστον επτά ευρωπαϊκές χώρες.

Το σκέλος αυτό είναι ανοικτό σε οργανισμούς που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του Παραρτήματος I, Μέρος 2, της απόφασης αριθ. 792/2004/ΕΚ, καθώς και σε οποιουδήποτε άλλους φορείς ασκούν δραστηριότητες σε ευρωπαϊκό επίπεδο στον τομέα του πολιτισμού, υπό τον όρο ότι πληρούν τους στόχους του άρθρου 3 της παρούσας απόφασης και συμμορφούνται προς τους όρους και τις προϋποθέσεις της.

Οι δικαιούχοι οργανισμοί για τις λειτουργικές αυτές επιδοτήσεις θα επιλέγονται με πρόσκληση για υποβολή προτάσεων. Η επιλογή θα γίνεται με βάση την αντιστοιχία του προγράμματος εργασίας των οργανισμών αυτών με τους ειδικούς στόχους του άρθρου 3.

Το συνολικό ποσό που χορηγείται στο πλαίσιο του παρόντος σκέλους για λειτουργική επιδότηση δεν είναι δυνατόν να υπερβεί το 80 % των δαπανών που γίνονται δεκτές για τον οργανισμό για το ημερολογιακό έτος για το οποίο χορηγείται η επιδότηση.

3. Τρίτο σκέλος: στήριξη εργασιών ανάλυσης καθώς και της συλλογής και διάδοσης πληροφοριών και αύξησης στο μέγιστο της επίδρασης των σχεδίων στον τομέα της πολιτιστικής συνεργασίας

Ενδεικτικά αναφέρεται ότι περίπου το 5 % του συνολικού προϋπολογισμού που χορηγείται στο πρόγραμμα προορίζεται για το σκέλος αυτό.

3.1. Στήριξη των πολιτιστικών σημείων επαφής

Προκειμένου η διάδοση των πρακτικών πληροφοριών για το πρόγραμμα να έχει ακριβείς στόχους και να είναι αποτελεσματική, το πρόγραμμα προβλέπει τη στήριξη των «πολιτιστικών σημείων επαφής». Οι οργανισμοί αυτοί, που λειτουργούν σε εθνικό επίπεδο, δημιουργούνται σε εθελοντική βάση σύμφωνα με το άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2342/2002.

Τα πολιτιστικά σημεία επαφής έχουν τα εξής καθήκοντα:

- να προωθούν το πρόγραμμα,
- να διευκολύνουν την πρόσβαση στο πρόγραμμα και να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή όσο το δυνατόν μεγαλύτερου αριθμού επαγγελματικών και πολιτιστικών φορέων στις δράσεις του, μέσω αποτελεσματικής διάδοσης των πληροφοριών και μέσω της ανάπτυξης καταλλήλων πρωτοβουλιών διαδίκτυωσης μεταξύ τους,
- να εξασφαλίζουν πραγματική σύνδεση με τα διάφορα όργανα που στηρίζουν τον πολιτιστικό τομέα στα κράτη μέλη, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτόν στη συμπληρωματικότητα μεταξύ των δράσεων του προγράμματος και των εθνικών μέτρων στήριξης,
- να παρέχουν πληροφορίες ως προς άλλα κοινοτικά προγράμματα ανοικτά σε πολιτιστικά σχέδια, εάν ζητηθεί.

3.2. Στήριξη εργασιών ανάλυσης στον τομέα της πολιτιστικής συνεργασίας

Το πρόγραμμα στηρίζει τη διεξαγωγή μελετών και εργασιών ανάλυσης στον τομέα της ευρωπαϊκής πολιτιστικής συνεργασίας και της ανάπτυξης ευρωπαϊκής πολιτιστικής πολιτικής. Η στήριξη αυτή έχει στόχο την αύξηση του όγκου και της ποιότητας των πληροφοριών και των στοιχείων, την ανάπτυξη συγκριτικών δεδομένων και αναλύσεων σχετικά με την πολιτιστική συνεργασία σε ευρωπαϊκή κλίμακα, ιδίως όσον αφορά την κινητικότητα των δημιουργών και των παραγόντων στον τομέα του πολιτισμού, την κυκλοφορία των έργων τέχνης και των καλλιτεχνικών και πολιτιστικών προϊόντων καθώς και τον διαπολιτισμικό διάλογο.

Μπορούν να υποστηριχθούν στο πλαίσιο αυτού του σκέλους οι μελέτες και οι εργασίες ανάλυσης που συμβάλλουν στον εμπλουτισμό της γνώσης σχετικά με το φαινόμενο της διευρωπαϊκής πολιτιστικής συνεργασίας καθώς και στη δημιουργία ευνοϊκού χώρου για την ανάπτυξή του. Τα σχέδια που αποσκοπούν στην συλλογή και την ανάλυση στατιστικών δεδομένων θα ενθαρρυνθούν ιδιαίτερα.

3.3. Στήριξη της συλλογής και της διάδοσης πληροφοριών και της αύξησης στο μέγιστο της επίδρασης των σχεδίων στον τομέα της πολιτιστικής συνεργασίας

Το πρόγραμμα στηρίζει τη συλλογή και τη διάδοση πληροφοριών και για τις δραστηριότητες που έχουν στόχο την αύξηση στο μέγιστο της επίδρασης των σχεδίων μέσω της ανάπτυξης εργαλείου στο Διαδίκτυο που θα εξυπηρετεί τις ανάγκες των επαγγελματιών που δραστηριοποιούνται στον τομέα του πολιτισμού στο πεδίο της διευρωπαϊκής πολιτιστικής συνεργασίας.

Το εργαλείο αυτό θα καθιστούσε δυνατή την ανταλλαγή εμπειριών και ορθών πρακτικών, τη διάδοση των πληροφοριών σχετικά με το πολιτιστικό πρόγραμμα, αλλά και την ευρύτερη διευρωπαϊκή πολιτιστική συνεργασία.

II. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Ο προϋπολογισμός του προγράμματος μπορεί επίσης να καλύψει τις δαπάνες σχετικά με τις δράσεις προετοιμασίας, παρακολούθησης, ελέγχου, λογιστικού ελέγχου και αξιολόγησης, οι οποίες είναι άμεσα αναγκαίες για τη διαχείριση του προγράμματος και για την επίτευξη των στόχων του, ιδίως δε τις μελέτες, τις συνεδριάσεις, τις δράσεις ενημέρωσης και δημοσίευσης, τις δαπάνες που σχετίζονται με τα δίκτυα υπολογιστών που εστιάζονται στην ανταλλαγή πληροφοριών καθώς επίσης και κάθε άλλη δαπάνη για διοικητική και τεχνική βοήθεια που μπορεί να ζητήσει η Επιτροπή για τη διαχείριση του προγράμματος.

III. ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ

Για τα σχέδια που επιλέγονται κατά τη διαδικασία του άρθρου 11, παράγραφος 2, εφαρμόζεται σύστημα λογιστικού δειγματοληπτικού ελέγχου.

Ο δικαιούχος επιδότησης διατηρεί στη διάθεση της Επιτροπής όλα τα δικαιολογητικά των δαπανών που πραγματοποιούνται επί πέντε έτη μετά την ημερομηνία της τελευταίας πληρωμής. Ο δικαιούχος επιδότησης φροντίζει ώστε, αν χρειασθεί, τα δικαιολογητικά που βρίσκονται στην κατοχή των εταίρων ή των μελών του να τίθενται στην διάθεση της Επιτροπής.

Η Επιτροπή, είτε άμεσα μέσω του προσωπικού της, είτε μέσω κάθε άλλου ειδικευμένου εξωτερικού οργανισμού της επιλογής της, δικαιούται να πραγματοποιήσει λογιστικό έλεγχο σχετικά με τον τρόπο που χρησιμοποιήθηκε η επιδότηση. Οι εν λόγω έλεγχοι μπορούν να διεξαχθούν καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης καθώς και κατά τη διάρκεια των πέντε ετών από την ημερομηνία καταβολής του υπολοίπου της επιδότησης. Τα αποτελέσματα των εν λόγω λογιστικών ελέγχων μπορούν ενδεχομένως να οδηγήσουν σε αποφάσεις για ανάκτηση ποσών από την Επιτροπή.

Το προσωπικό της Επιτροπής καθώς και το εντεταλμένο από την Επιτροπή εξωτερικό προσωπικό πρέπει να έχουν την κατάλληλη πρόσβαση στα γραφεία του δικαιούχου καθώς και σε όλες τις πληροφορίες, περιλαμβανομένων όσων είναι σε ηλεκτρονική μορφή, που χρειάζονται για την ορθή διεξαγωγή των λογιστικών αυτών ελέγχων.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο και η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) έχουν τα ίδια δικαιώματα με την Επιτροπή, ιδίως όσον αφορά την πρόσβαση.

Εξάλλου, προκειμένου να προστατεύσει τα οικονομικά συμφέροντα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες, η Επιτροπή είναι εξουσιοδοτημένη να πραγματοποιεί ελέγχους και επιθεωρήσεις επιτόπου, στο πλαίσιο του παρόντος προγράμματος, σύμφωνα με τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 ⁽¹⁾. Εφόσον απαιτείται, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) διεξάγει έρευνες, τις οποίες διέπει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 ⁽²⁾.

IV. ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ, ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΑΠΟΣΚΟΠΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΣΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟ ΤΗΣ ΕΠΙΔΡΑΣΗΣ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ

1. Επιτροπή

Η Επιτροπή μπορεί να οργανώνει σεμινάρια, συνέδρια ή συναντήσεις για να διευκολύνει την εφαρμογή του προγράμματος και να αναλαμβάνει την ενημέρωση, τη δημοσίευση, τη διάδοση και δραστηριότητες που αποσκοπούν στην αύξηση στο μέγιστο της επίδρασης των σχεδίων κατά περίπτωση, καθώς και την παρακολούθηση και αξιολόγηση του προγράμματος. Οι δραστηριότητες αυτές μπορούν να χρηματοδοτούνται με επιδοτήσεις ή διαδικασίες δημόσιων συμβάσεων ή ακόμη να οργανώνονται και να χρηματοδοτούνται άμεσα από την Επιτροπή.

2. Σημεία επαφής

Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη οργανώνουν σε εθελοντική βάση και ενισχύουν την ανταλλαγή των πληροφοριών που είναι χρήσιμες για την εφαρμογή του προγράμματος, μέσω των πολιτιστικών σημείων επαφής που δρουν με την ιδιότητα οργανισμών εφαρμογής σε εθνικό επίπεδο, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 54, παράγραφος 2, στοιχείο γ), και παράγραφος 3, του δημοσιονομικού κανονισμού.

3. Κράτη μέλη

Με την επιφύλαξη του άρθρου 87 της Συνθήκης, τα κράτη μέλη μπορούν, εφόσον απαιτείται, να θεσπίζουν μηχανισμούς για τη στήριξη της κινητικότητας των πολιτιστικών παραγόντων, ώστε να αντιμετωπισθεί η χαμηλή συμμετοχή τους στο πρόγραμμα. Η στήριξη αυτή μπορεί να έχει τη μορφή ταξιδιωτικών επιδοτήσεων των πολιτιστικών φορέων, για να διευκολυνθεί το προπαρασκευαστικό στάδιο των διεθνικών πολιτιστικών σχεδίων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 292, 15.11.1996, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ L 136, 31.5.1999, σ. 1.

V. ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Κατανομή του ετήσιου προϋπολογισμού του προγράμματος

	Ποσοστό του προϋπολογισμού
Σκέλος 1 (στήριξη σχεδίων για πολιτιστικές δράσεις)	περίπου 77 %
— πολυετή σχέδια συνεργασίας	περίπου 32 %
— μέτρα συνεργασίας	περίπου 29 %
— ειδικές δράσεις	περίπου 16 %
Σκέλος 2 (στήριξη οργανισμών)	περίπου 10 %
Σκέλος 3 (στήριξη στην ανάλυση και πληροφόρηση)	περίπου 5 %
Σύνολο επιχειρησιακών δαπανών	περίπου 92 %
Διαχείριση του προγράμματος	περίπου 8 %

Τα ποσοστά είναι ενδεικτικά και η επιτροπή του άρθρου 9 μπορεί να τα τροποποιήσει με τη διαδικασία του άρθρου 9, παράγραφος 2.

ΟΔΗΓΙΑ 2006/116/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 2006

για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων

(κωδικοποίηση)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 47, παράγραφος 2, το άρθρο 55 και το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η οδηγία 93/98/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1993, περί εναρμονίσεως της διάρκειας προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενών δικαιωμάτων ⁽³⁾, έχει τροποποιηθεί ⁽⁴⁾ ουσιαστικά. Είναι, ως εκ τούτου, σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας και ορθολογισμού, η κωδικοποίηση της εν λόγω οδηγίας.
- (2) Η Σύμβαση της Βέρνης για την προστασία των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων και η διεθνής σύμβαση περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφήματων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης (Σύμβαση της Ρώμης), καθορίζουν μόνον την ελάχιστη διάρκεια προστασίας των δικαιωμάτων στα οποία αναφέρονται, αφήνοντας στα συμβαλλόμενα κράτη την ευχέρεια να χορηγούν προστασία μεγαλύτερης διάρκειας. Ορισμένα κράτη μέλη έχουν κάνει χρήση αυτής της ευχέρειας. Εξάλλου, ορισμένα κράτη μέλη δεν είναι ακόμα μέλη της σύμβασης της Ρώμης.
- (3) Υπάρχουν, κατά συνέπεια, διαφορές ανάμεσα στις εθνικές νομοθεσίες που διέπουν τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, οι οποίες είναι ικανές να θίξουν την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και να νοθεύσουν τους όρους ανταγωνισμού στην κοινή αγορά. Πρέπει, ως εκ τούτου, για να εξασφαλιστεί η καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, να εναρμονιστούν οι νομοθεσίες των κρατών μελών, έτσι ώστε να είναι ίδια η διάρκεια προστασίας σ' ολόκληρη την Κοινότητα.
- (4) Είναι σημαντικό να οριστεί όχι μόνον η διάρκεια προστασίας καθαυτή, αλλά και ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής, όπως η

ημερομηνία από την οποία αρχίζει να υπολογίζεται κάθε διάρκεια προστασίας.

- (5) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να θίγουν την υπό των κρατών μελών εφαρμογή του άρθρου 14^ο, παράγραφος 2, στοιχεία β), γ) και δ) και παράγραφος 3 της Σύμβασης της Βέρνης.
- (6) Η ελάχιστη διάρκεια προστασίας που καθορίστηκε από τη Σύμβαση της Βέρνης, ήτοι η ζωή του δημιουργού συν πενήντα χρόνια μετά το θάνατό του, απέβλεπε στην προστασία του δημιουργού και των δύο πρώτων γενεών των κατιόντων του. Ο μέσος όρος ζωής στην Κοινότητα αυξήθηκε, έτσι ώστε η διάρκεια αυτή να μην επαρκεί πλέον για να καλύπτει δύο γενεές.
- (7) Ορισμένα κράτη μέλη παρατείνουν τη διάρκεια πέραν των πενήντα ετών μετά το θάνατο του δημιουργού, προκειμένου να αντισταθμίσουν της επιπτώσεις που είχαν οι παγκόσμιοι πόλεμοι στην εκμετάλλευση των έργων.
- (8) Όσον αφορά τη διάρκεια προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, ορισμένα κράτη μέλη έχουν επιλέξει διάρκεια προστασίας πενήντα ετών από τη νόμιμη δημοσίευση ή τη νόμιμη παρουσίαση στο κοινό.
- (9) Η διπλωματική συνδιάσκεψη του Δεκεμβρίου 1996, υπό την αιγίδα του Παγκόσμιου Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΠΟΠΙ) οδήγησε στην έκδοση της συνθήκης ΠΟΠΙ για τις ερμηνείες και εκτελέσεις και τα φωνογραφήματα, όσον αφορά την προστασία των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφήματων. Η συνθήκη αυτή είναι σημαντική ανανέωση της διεθνούς προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων.
- (10) Ο σεβασμός που οφείλεται στα κεκτημένα δικαιώματα αποτελεί μία από τις γενικές αρχές του δικαίου που προστατεύει η κοινοτική έννομη τάξη. Ως εκ τούτου, η διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που έχει θεσπιστεί με το κοινοτικό δίκαιο δεν μπορεί να αποδυναμώσει την προστασία της οποίας απολάμβαναν οι δικαιούχοι στην Κοινότητα πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας 93/98/ΕΟΚ. Προκειμένου να περιοριστούν στο ελάχιστο οι συνέπειες των μεταβατικών μέτρων και για να μπορέσει να λειτουργήσει στην πράξη η εσωτερική αγορά, συντρέχει λόγος η διάρκεια προστασίας να καλύπτει μεγαλύτερες χρονικές περιόδους.
- (11) Το επίπεδο προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι υψηλό, δεδομένου ότι τα εν λόγω δικαιώματα αποτελούν τη βάση της πνευματικής δημιουργίας. Η προστασία τους εξασφαλίζει τη διατήρηση και την ανάπτυξη της δημιουργικότητας προς το συμφέρον των δημιουργών, της παραγωγής πολιτιστικών αγαθών, των καταναλωτών και ολόκληρου του κοινωνικού συνόλου.

⁽¹⁾ Γνώμη της 26ης Οκτωβρίου 2006 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 2006 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 30ής Νοεμβρίου 2006.

⁽³⁾ ΕΕ L 290, 24.11.1993, σ. 9. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 167, 22.6.2001, σ. 10).

⁽⁴⁾ Βλ. Παράρτημα Ι, Μέρος Α.

- (12) Για να καθιερωθεί υψηλό επίπεδο προστασίας, το οποίο να ανταποκρίνεται συγχρόνως τόσο στις απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς όσο και στην ανάγκη δημιουργίας νομικού πλαισίου που να ευνοεί την αρμονική ανάπτυξη της λογοτεχνικής και καλλιτεχνικής δημιουργικότητας στην Κοινότητα, η διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας πρέπει να εναρμονιστεί σε εβδομήντα έτη μετά το θάνατο του δημιουργού ή σε εβδομήντα έτη αφότου το έργο κατέστη νομίμως προστό στο κοινό, και η διάρκεια προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων σε πενήντα έτη μετά το γενεσιουργό γεγονός.
- (13) Οι συλλογές προστατεύονται σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 5, της Σύμβασης της Βέρνης όταν, λόγω της επιλογής και διαρρυθμίσεως του περιεχομένου τους, αποτελούν πνευματικές δημιουργίες. Τα έργα αυτά προστατεύονται ως τοιαύτα, υπό την επιφύλαξη του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας όσον αφορά καθένα από τα έργα που αποτελούν τμήμα αυτών των συλλογών. Συνεπώς, για τα έργα που περιλαμβάνονται σε συλλογές, πρέπει να μπορούν να ισχύουν ειδικές διάρκειες προστασίας.
- (14) Σε όλες τις περιπτώσεις που έχει εξακριβωθεί ότι ένα ή περισσότερα φυσικά πρόσωπα είναι δημιουργοί, η διάρκεια προστασίας πρέπει να υπολογίζεται από το θάνατό τους. Το θέμα της πατρότητας του συνόλου ή μέρους ενός έργου αποτελεί πραγματικό περιστατικό που θα πρέπει, ενδεχομένως, να αποφασίζεται από τα εθνικά δικαστήρια.
- (15) Σύμφωνα με τη Σύμβαση της Βέρνης και τη Σύμβαση της Ρώμης, η διάρκεια προστασίας πρέπει να υπολογίζεται από 1ης Ιανουαρίου του έτους το οποίο ακολουθεί το σχετικό γενεσιουργό γεγονός.
- (16) Η προστασία των φωτογραφιών στα κράτη μέλη διέπεται από ποικίλα καθεστώτα. Πρωτότυπο κατά την έννοια της Σύμβασης της Βέρνης θεωρείται το φωτογραφικό έργο που είναι αποτέλεσμα προσωπικής πνευματικής εργασίας του δημιουργού του και αντανακλά την προσωπικότητά του, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη άλλα κριτήρια όπως η αξία ή ο σκοπός. Η προστασία άλλων φωτογραφιών πρέπει να μπορεί να ρυθμίζεται από το εθνικό δίκαιο.
- (17) Για να αποφευχθούν διαφορές στη διάρκεια προστασίας, όσον αφορά τα συγγενή δικαιώματα, είναι ανάγκη να προβλεφθεί η αυτή χρονική αφετηρία για τον υπολογισμό της διάρκειας σε ολόκληρη την Κοινότητα. Η ερμηνεία, η εκτέλεση, η υλική ενσωμάτωση, η μετάδοση, η νόμιμη δημοσίευση και η νόμιμη παρουσίαση στο κοινό, δηλαδή ο τρόπος με τον οποίο καθίσταται ένα αντικείμενο συγγενικού δικαιώματος αντιληπτό, καθ' οιονδήποτε τρόπο, στους ανθρώπους εν γένει, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της διάρκειας προστασίας, ανεξάρτητα από τη χώρα όπου πραγματοποιείται η εν λόγω ερμηνεία ή εκτέλεση, υλική ενσωμάτωση, μετάδοση, νόμιμη δημοσίευση ή νόμιμη παρουσίαση στο κοινό.
- (18) Τα δικαιώματα των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών επί των εκπομπών τους, ανεξάρτητα αν αυτές μεταδίδονται ενσυρμάτως ή εναέρια, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή της δορυφορικής μετάδοσης, δεν πρέπει να είναι διηνεκή. Για το λόγο αυτό, είναι απαραίτητο η διάρκεια της προστασίας να αρχίζει μόνον από την πρώτη μετάδοση συγκεκριμένης εκπομπής. Η διάταξη αυτή έχει την έννοια ότι πρέπει να αποφευχθεί η έναρξη νέας προθεσμίας σε περιπτώσεις όπου μία εκπομπή είναι ίδια με κάποια προηγούμενη.
- (19) Τα κράτη μέλη πρέπει να παραμένουν ελεύθερα να διατηρούν ή να θεσπίζουν άλλα δικαιώματα συγγενή προς το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, ιδίως σε σχέση με την προστασία σχολιασμένων και επιστημονικών δημοσιεύσεων. Για να εξασφαλιστεί η διαφάνεια σε κοινοτικό επίπεδο, είναι πάντως απαραίτητη η ενημέρωση της Επιτροπής από τα κράτη μέλη που θεσπίζουν νέα συγγενικά δικαιώματα.
- (20) Είναι χρήσιμο να διευκρινιστεί ότι η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στο ηθικό δικαίωμα.
- (21) Για τα έργα, η χώρα προέλευσης των οποίων είναι τρίτη χώρα, κατά την έννοια της Σύμβασης της Βέρνης, και ο δημιουργός των οποίων δεν είναι υπήκοος της Κοινότητας, συντρέχει λόγος να εφαρμόζεται η σύγκριση ανάμεσα στις διάρκειες προστασίας, χωρίς όμως η παρεχόμενη στην Κοινότητα διάρκεια να μπορεί να υπερβαίνει τη διάρκεια που καθορίζει η παρούσα οδηγία.
- (22) Όταν ο δικαιούχος δεν είναι υπήκοος της Κοινότητας, αλλά δικαιούται προστασίας δυνάμει διεθνούς συμφωνίας, η διάρκεια προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι η ίδια με αυτή που ορίζεται από την παρούσα οδηγία, χωρίς όμως να μπορεί να υπερβαίνει τη διάρκεια προστασίας που καθορίζεται στη χώρα της οποίας ο δικαιούχος είναι υπήκοος.
- (23) Η σύγκριση ανάμεσα στις διάρκειες προστασίας δεν πρέπει να καταλήγει σε σύγκρουση των κρατών μελών με τις διεθνείς υποχρεώσεις τους.
- (24) Τα κράτη μέλη πρέπει να παραμένουν ελεύθερα να θεσπίζουν διατάξεις σχετικά με την ερμηνεία, προσαρμογή και περαιτέρω εκτέλεση συμβάσεων για την εκμετάλλευση προστατευόμενων έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, οι οποίες είχαν συναφθεί πριν από την παράταση της διάρκειας προστασίας η οποία προκύπτει από την παρούσα οδηγία.
- (25) Ο σεβασμός των κεκτημένων δικαιωμάτων και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης αποτελεί μέρος της κοινοτικής έννομης τάξης. Τα κράτη μέλη πρέπει να μπορούν, ιδίως, να προβλέπουν ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα τα οποία αποκαθίστανται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, δεν μπορούν να καταλήγουν σε πληρωμές καταβαλλόμενες από πρόσωπα που καλόπιστα ανέλαβαν την εκμετάλλευση των έργων τον καιρό που τα εν λόγω έργα ήσαν κτήμα του δημοσίου.
- (26) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις κατά το Παράρτημα I, Μέρος Β, προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εσωτερικό δίκαιο και εφαρμογής των οδηγιών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Διάρκεια των δικαιωμάτων του δημιουργού

1. Τα δικαιώματα ενός δημιουργού λογοτεχνικού ή καλλιτεχνικού έργου κατά την έννοια του άρθρου 2 της Σύμβασης της Βέρνης προστατεύονται καθ'όλη τη διάρκεια της ζωής του δημιουργού και εβδομήντα έτη μετά το θάνατό του, ανεξάρτητα από την ημερομηνία κατά την οποία το έργο κατέστη νομίμως προστό στο κοινό.

2. Σε περίπτωση έργου κοινής δημιουργίας, η διάρκεια που αναφέρεται στην παράγραφο 1 υπολογίζεται από το θάνατο του τελευταίου επιζώντος δημιουργού.

3. Για τα ανώνυμα ή ψευδώνυμα έργα, η διάρκεια προστασίας είναι εβδομήντα έτη αφότου το έργο κατέστη νομίμως προσιτό στο κοινό. Πάντως, όταν το υιοθετηθέν από το δημιουργό ψευδώνυμο δεν αφήνει καμία αμφιβολία για την ταυτότητα του ή αν ο δημιουργός αποκαλύψει την ταυτότητα του κατά την περίοδο που αναφέρεται στη πρώτη πρόταση, εφαρμόζεται η διάρκεια της προστασίας που ορίζεται στη παράγραφο 1.

4. Όταν σε κράτος μέλος προβλέπονται ιδιαίτερες διατάξεις σχετικά με το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας όσον αφορά τα συλλογικά έργα ή για τον ορισμό νομικού προσώπου ως δικαιούχου, η διάρκεια προστασίας υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 3, εκτός εάν είναι εξακριβωμένη η ταυτότητα των φυσικών προσώπων που δημιούργησαν το έργο στις μορφές του έργου που κατέστησαν προσιτές στο κοινό. Η παρούσα παράγραφος ισχύει με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων των συγγραφέων με εξακριβωμένη ταυτότητα, των οποίων οι προσδιορισμένες συμβολές περιλαμβάνονται στα έργα αυτά στις εν λόγω συμβολές, εφαρμόζεται η παράγραφος 1 ή η παράγραφος 2.

5. Όταν ένα έργο δημοσιεύεται σε τόμους, τμήματα, τεύχη, αριθμούς ή επεισόδια, και η διάρκεια προστασίας αρχίζει από τη στιγμή που το έργο κατέστη νομίμως προσιτό στο κοινό, η διάρκεια προστασίας υπολογίζεται για κάθε μέρος χωριστά.

6. Στην περίπτωση έργων, η διάρκεια προστασίας των οποίων δεν έχει υπολογιστεί μετά το θάνατο του δημιουργού ή των δημιουργών και τα οποία δεν κατέστησαν νομίμως προσιτά στο κοινό μέσα σε εβδομήντα χρόνια από τη δημιουργία τους, η προστασία λήγει.

Άρθρο 2

Κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα

1. Ο κύριος σκηνοθέτης ενός κινηματογραφικού ή οπτικοακουστικού έργου θεωρείται ως δημιουργός του ή ένας από τους δημιουργούς του. Τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να ορίσουν και άλλους συνδημιουργούς.

2. Η διάρκεια προστασίας ενός κινηματογραφικού ή οπτικοακουστικού έργου λήγει εβδομήντα έτη μετά το θάνατο του τελευταίου επιζώντος μεταξύ των ακόλουθων προσώπων, είτε τα πρόσωπα αυτά έχουν οριστεί συνδημιουργοί είτε όχι: του κύριου σκηνοθέτη, του σεναριογράφου, του συγγραφέα των διαλόγων και του συνθέτη της μουσικής που γράφτηκε ειδικά για να χρησιμοποιηθεί στο κινηματογραφικό ή οπτικοακουστικό έργο.

Άρθρο 3

Διάρκεια των συγγενικών δικαιωμάτων

1. Τα δικαιώματα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών αποσβέννουνται πενήντα χρόνια μετά την ημερομηνία της ερμηνείας ή εκτέλεσης. Ωστόσο, αν εντός της περιόδου αυτής γίνει νόμιμη δημοσίευση ή νόμιμη παρουσίαση στο κοινό της υλικής ενσωμάτωσης της εν λόγω ερμηνείας ή εκτέλεσης, τα δικαιώματα αποσβέννουνται πενήντα χρόνια από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίας στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη.

2. Τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφημάτων λήγουν πενήντα έτη μετά την πραγματοποίηση της υλικής ενσωμάτωσης. Ωστόσο, εάν το φωνογράφημα έχει δημοσιευθεί νομίμως στη

διάρκεια της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα λήγουν πενήντα έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης δημοσίευσης. Εάν δεν έχει πραγματοποιηθεί νόμιμη δημοσίευση κατά την περίοδο που μνημονεύεται στην πρώτη πρόταση και εάν το φωνογράφημα έχει παρουσιαστεί νομίμως στο κοινό κατά την περίοδο αυτή, τα δικαιώματα λήγουν πενήντα έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης παρουσίας στο κοινό.

Ωστόσο, αν τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφημάτων, λόγω λήξεως της διάρκειας προστασίας που τους αναγνωρίστηκε δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/98/ΕΟΚ, πριν τροποποιηθεί από την οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων, δεν προστατεύονταν πια στις 22 Δεκεμβρίου 2002, η παρούσα παράγραφος δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την εκ νέου προστασία τους.

3. Τα δικαιώματα των παραγωγών της πρώτης υλικής ενσωμάτωσης ταινίας αποσβέννουνται πενήντα χρόνια από την ενσωμάτωση. Ωστόσο, αν εντός της περιόδου αυτής γίνει νόμιμη δημοσίευση ή νόμιμη παρουσίαση της ταινίας στο κοινό, τα δικαιώματα αποσβέννουνται πενήντα χρόνια μετά την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίας στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη. Ως «ταινία» νοείται κινηματογραφικό ή οπτικοακουστικό έργο ή κινούμενες εικόνες, ανεξάρτητα από το αν συνοδεύονται από ήχο ή όχι.

4. Τα δικαιώματα των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών αποσβέννουνται πενήντα χρόνια μετά την πρώτη μετάδοση μιας εκπομπής, είτε αυτή μεταδίδεται ενσυρμάτως είτε ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης.

Άρθρο 4

Προστασία προτέρως αδημοσίευτων έργων

Κάθε πρόσωπο το οποίο, μετά τη λήξη της προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, για πρώτη φορά δημοσιεύει νομίμως ή παρουσιάζει νομίμως στο κοινό, έργο προτέρως αδημοσίευτο, δικαιούται προστασίας ανάλογης με τα οικονομικά δικαιώματα του δημιουργού. Η διάρκεια προστασίας των δικαιωμάτων αυτών είναι είκοσι πέντε έτη από τη στιγμή που για πρώτη φορά το έργο δημοσιεύθηκε νομίμως ή παρουσιάστηκε νομίμως στο κοινό.

Άρθρο 5

Σχολιασμένες και επιστημονικές δημοσιεύσεις

Τα κράτη μέλη μπορούν να προστατεύουν τις σχολιασμένες και επιστημονικές δημοσιεύσεις έργων που έχουν γίνει κτήμα του δημοσίου. Η μέγιστη διάρκεια προστασίας αυτών των δικαιωμάτων είναι τριάντα έτη από τη στιγμή που το έργο δημοσιεύθηκε νομίμως για πρώτη φορά.

Άρθρο 6

Προστασία των φωτογραφιών

Οι φωτογραφίες που είναι πρωτότυπες, με την έννοια ότι είναι αποτέλεσμα προσωπικής πνευματικής εργασίας του δημιουργού τους, προστατεύονται σύμφωνα με το άρθρο 1. Η παροχή της προστασίας δεν εξαρτάται από την εφαρμογή κανενός άλλου κριτηρίου. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν την προστασία άλλων φωτογραφιών.

Άρθρο 7

Προστασία έναντι τρίτων χωρών

1. Όταν η χώρα προελεύσεως ενός έργου, κατά την έννοια της Σύμβασης της Βέρνης, είναι τρίτη χώρα και ο δημιουργός του έργου δεν είναι υπήκοος της Κοινότητας, η διάρκεια προστασίας την οποία χορηγούν τα κράτη μέλη λήγει κατά την ημερομηνία λήξεως της προστασίας που χορηγείται στη χώρα προελεύσεως του έργου, χωρίς να είναι δυνατή υπέρβαση της διάρκειας που καθορίζεται με το άρθρο 1.

2. Οι διάρκειες προστασίας που καθορίζονται με το άρθρο 3 ισχύουν και για τους δικαιούχους που δεν είναι υπήκοοι της Κοινότητας, εφόσον τα κράτη μέλη τους χορηγούν προστασία. Ωστόσο, με την επιφύλαξη των διεθνών υποχρεώσεων των κρατών μελών, η διάρκεια προστασίας που χορηγείται από τα κράτη μέλη δεν μπορεί να λήγει αργότερα από την ημερομηνία λήξης της προστασίας που χορηγείται στη χώρα της οποίας ο δικαιούχος είναι υπήκοος και δεν μπορεί να υπερβαίνει την προβλεπόμενη από το άρθρο 3 διάρκεια.

3. Κράτη μέλη τα οποία ιδίως λόγω των διεθνών τους υποχρεώσεων, χορηγούσαν στις 29 Οκτωβρίου 1993 προστασία μεγαλύτερης διάρκειας από εκείνη η οποία απορρέει, ενδεχομένως, από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, μπορούν να διατηρούν αυτή την προστασία έως τη σύναψη διεθνών συμφωνιών για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων.

Άρθρο 8

Υπολογισμός των προθεσμιών

Οι διάρκειες που καθορίζονται από την παρούσα οδηγία υπολογίζονται από την 1η Ιανουαρίου του έτους που έπεται του γενεσιουργού γεγονότος.

Άρθρο 9

Ηθικό δικαίωμα

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις περί ηθικού δικαιώματος διατάξεις των κρατών μελών.

Άρθρο 10

Χρονική ισχύς

1. Όταν η διάρκεια προστασίας, η οποία είναι μεγαλύτερη από την αντίστοιχη διάρκεια που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία, είχε ήδη αρχίσει σε κράτος μέλος την 1η Ιουλίου 1995, η παρούσα οδηγία δεν έχει ως αποτέλεσμα τη σύντμηση αυτής της διάρκειας προστασίας στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλα τα έργα και αντικείμενα προστασίας που προστατεύονταν σε ένα τουλάχιστον κράτος μέλος, κατά την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1, κατ' εφαρμογή εθνικών διατάξεων για το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή τα συγγενικά δικαιώματα, ή πληρούν τα κριτήρια προστασίας βάσει της οδηγίας [92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992, για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων] (1).

3. Η παρούσα οδηγία ισχύει υπό την επιφύλαξη των πράξεων εκμετάλλευσης που έλαβαν χώρα πριν από την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να προστατεύουν, ιδίως, τα κεκτημένα δικαιώματα τρίτων.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόζουν τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 1, στα κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα τα οποία παρήχθησαν πριν από την 1η Ιουλίου 1994.

Άρθρο 11

Κοινοποίηση και ανακοίνωση

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν πάραυτα στην Επιτροπή κάθε κυβερνητικό σχέδιο για τη χορήγηση νέων συγγενικών δικαιωμάτων, προσδιορίζοντας τους βασικούς λόγους που δικαιολογούν την εισαγωγή τους και την προβλεπόμενη διάρκεια προστασίας τους.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα κείμενα των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στο πεδίο που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 12

Κατάργηση

Η οδηγία 93/98/ΕΟΚ καταργείται, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις κατά το Παράρτημα I, Μέρος Β, προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εσωτερικό δίκαιο και εφαρμογής των οδηγιών.

Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφανίζεται στο Παράρτημα II.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

(1) ΕΕ L 346 της 27.11.1992, σ. 61. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2001/29/ΕΚ.

Άρθρο 14

Στρασβούργο, της 12 Δεκεμβρίου 2006.

Αποδέκτες

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ο Πρόεδρος

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

J. BORRELL FONTELLES

H. PEKKARINEN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενη οδηγία με την τροποποίησή της

Οδηγία 93/98/ΕΟΚ του Συμβουλίου
(ΕΕ L 290 της 24.11.1993, σ. 9)

Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 167 της 22.6.2001, σ. 10)

μόνο το άρθρο 11, παράγραφος 2

ΜΕΡΟΣ Β

Κατάλογος ημερομηνιών ενσωμάτωσης στο εσωτερικό δίκαιο και εφαρμογής

(που αναφέρονται στο άρθρο 12)

Οδηγία	Λήξη προθεσμίας ενσωμάτωσης	Ημερομηνία εφαρμογής
93/98/ΕΟΚ	1η Ιουλίου 1995 (Άρθρα 1 έως 11)	19 Νοεμβρίου 1993 (άρθρο 12) 1η Ιουλίου 1997 το αργότερο, όσον αφορά το άρθρο 2, παράγραφος 1 (άρθρο 10, παράγραφος 5)
2001/29/ΕΚ	22 Δεκεμβρίου 2002	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ
ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 93/98/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρα 1 έως 9	Άρθρα 1 έως 9
Άρθρο 10, παράγραφοι 1 έως 4	Άρθρο 10, παράγραφοι 1 έως 4
Άρθρο 10, παράγραφος 5	—
Άρθρο 11	—
Άρθρο 12	Άρθρο 11, παράγραφος 1
Άρθρο 13, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο	—
Άρθρο 13, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο	—
Άρθρο 13, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο	Άρθρο 11, παράγραφος 2
Άρθρο 13, παράγραφος 2	—
—	Άρθρο 12
—	Άρθρο 13
Άρθρο 14	Άρθρο 14
—	Παράρτημα Ι
—	Παράρτημα ΙΙ

ΟΔΗΓΙΑ 2006/118/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 12ης Δεκεμβρίου 2006****σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175, παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (1),

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών (2),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης (3), υπό το πρίσμα του κοινού σχεδίου που ενέκρινε η επιτροπή συνδιαλλαγής στις 28 Νοεμβρίου 2006,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Τα υπόγεια ύδατα αποτελούν πολύτιμο φυσικό πόρο, και ως τέτοιος πόρος θα πρέπει να προστατεύεται από την υποβάθμιση και από τη χημική ρύπανση. Τούτο είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τα οικοσυστήματα που εξαρτώνται από τα υπόγεια ύδατα καθώς και για τη χρήση των υπογείων υδάτων για παροχή νερού για ανθρώπινη κατανάλωση.
- (2) Τα υπόγεια ύδατα αποτελούν το μεγαλύτερο και το πιο ευαίσθητο σύστημα γλυκών υδάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και κύρια πηγή εφοδιασμού του κοινού με πόσιμο ύδωρ σε πολλές περιοχές.
- (3) Τα συστήματα υπογείων υδάτων που χρησιμοποιούνται για την άντληση πόσιμου νερού, ή προορίζονται για μια τέτοια χρήση μελλοντικά, πρέπει να προστατεύονται κατά τρόπον ώστε η υποβάθμιση της ποιότητας αυτών των υδατινών συστημάτων να αποφεύγεται προκειμένου να μειώνεται το απαιτούμενο επίπεδο επεξεργασίας καθαρισμού για την παραγωγή πόσιμου νερού, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (4).
- (4) Η απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2002, για τη θέσπιση του έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον, (5) περιλαμβάνει στους στόχους της την επίτευξη επιπέδων ποιότητας των υδατικών πόρων που να μην

έχουν σημαντικές επιπτώσεις, ούτε να ενέχουν κινδύνους, για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

- (5) Για την προστασία του περιβάλλοντος ως συνόλου και της ανθρώπινης υγείας ειδικότερα, οι επιζήμιες συγκεντρώσεις επιβλαβών ρύπων στα υπόγεια ύδατα πρέπει να αποτρέπονται, να προλαμβάνονται ή να μειώνονται.
- (6) Η οδηγία 2000/60/ΕΚ περιέχει γενικές διατάξεις για την προστασία και τη διατήρηση των υπόγειων υδάτων. Σύμφωνα με το άρθρο 17 της εν λόγω οδηγίας, θα πρέπει να θεσπισθούν μέτρα πρόληψης και ελέγχου της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων, συμπεριλαμβανομένων κριτηρίων για την αξιολόγηση της καλής χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων, τον προσδιορισμό σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων, και τέλος τον καθορισμό σημείων εκκίνησης για την αναστροφή των τάσεων.
- (7) Λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να επιτευχθούν αξιόπιστα επίπεδα προστασίας των υπόγειων υδάτων, θα πρέπει να καθορισθούν ποιοτικά πρότυπα και ανώτερες αποδεκτές τιμές και να αναπτυχθούν μεθοδολογίες με βάση μια κοινή προσέγγιση, ώστε να θεσπισθούν κριτήρια για την αξιολόγηση της χημικής κατάστασης των συστημάτων υπόγειων υδάτων.
- (8) Θα πρέπει να καθορισθούν ποιοτικά πρότυπα για τη νιτρορύπανση, τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα και τα βιοκτόνα, ως κοινοτικά κριτήρια για την αξιολόγηση της χημικής κατάστασης των συστημάτων υπόγειων υδάτων, και να εξασφαλισθεί η συνοχή με την οδηγία 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης (6), την οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (7), και την οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά (8), αντιστοίχως.
- (9) Η προστασία των υπογείων υδάτων μπορεί, σε ορισμένες περιοχές, να απαιτεί αλλαγή των πρακτικών καλλιέργειας ή δασοκομίας, πράγμα που μπορεί να επιφέρει απώλεια εισοδήματος. Η Κοινή Αγροτική Πολιτική προβλέπει χρηματοδοτικούς μηχανισμούς για την εφαρμογή μέτρων τήρησης των κοινοτικών προτύπων, συγκεκριμένα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1698/2005, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης. (ΕΓΤΑΑ) (9). Όσον αφορά τα μέτρα προστασίας των υπογείων

(1) ΕΕ C 112, 30.4.2004, σ. 40.

(2) ΕΕ C 109, 30.4.2004, σ. 29.

(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 28ης Απριλίου 2005 (ΕΕ C 45 E, 23.2.2006, σ. 15), κοινή θέση του Συμβουλίου της 23ης Ιανουαρίου 2006 (ΕΕ C 126 E, 30.5.2006, σ. 1) και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Ιουνίου 2006 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Νομοθετικό ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2006.

(4) ΕΕ L 327, 22.12.2000, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ (ΕΕ L 331, 15.12.2001, σ. 1).

(5) ΕΕ L 242, 10.9.2002, σ. 1.

(6) ΕΕ L 375, 31.12.1991, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284, 31.10.2003, σ. 1).

(7) ΕΕ L 230, 19.8.1991, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/85/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 293, 24.10.2006, σ. 3).

(8) ΕΕ L 123, 24.4.1998, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/50/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 142, 30.5.2006, σ. 6).

(9) ΕΕ L 277, 21.10.2005, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1463/2006 (ΕΕ L 277, 9.10.2006, σ. 1).

υδάτων, εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών η επιλογή των προτεραιοτήτων και των προγραμμάτων τους.

- (10) Οι διατάξεις σχετικά με τη χημική κατάσταση των υπόγειων υδάτων δεν εφαρμόζονται σε υψηλές συγκεντρώσεις ουσιών ή ιόντων που ανευρίσκονται στη φύση ή των δεικτών τους, που περιέχονται είτε σε σύστημα υπόγειων υδάτων είτε σε συνδεδεμένα συστήματα επιφανειακών υδάτων, λόγω ειδικών υδρογεωλογικών συνθηκών, οι οποίες δεν καλύπτονται από τον ορισμό της ρύπανσης. Δεν εφαρμόζονται επίσης ούτε σε προσωρινές και χωρικές περιορισμένες αλλαγές της κατευθύνσης ροής και της χημικής σύνθεσης, οι οποίες δεν θεωρούνται διεισδύσεις.
- (11) Θα πρέπει να θεσμοθετηθούν κριτήρια για τον εντοπισμό τυχόν σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων στις συγκεντρώσεις ρύπων καθώς και κριτήρια για τον καθορισμό του σημείου εκκίνησης για την αναστροφή μιας τάσης, συνεκτιμώντας την πιθανότητα να επηρεασθούν αρνητικά υδατικά οικοσυστήματα και άμεσα εξαρτώμενα χερσαία οικοσυστήματα.
- (12) Τα κράτη μέλη θα πρέπει, εφόσον είναι δυνατόν, να χρησιμοποιούν στατιστικές διαδικασίες, εφόσον αυτές είναι σύμφωνες προς τις διεθνείς προδιαγραφές και συμβάλλουν στη συγκρισιμότητα των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης μεταξύ των κρατών μελών σε βάθος χρόνου.
- (13) Σύμφωνα με την τρίτη περίπτωση της παραγράφου 2, του άρθρου 22, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, η οδηγία 80/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1979, περί προστασίας των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες⁽¹⁾ πρόκειται να καταργηθεί από τις 22 Δεκεμβρίου 2013. Είναι ανάγκη να εξασφαλιστεί η συνέχεια της προστασίας που προβλέπεται με την οδηγία 80/68/ΕΟΚ, όσον αφορά τα μέτρα με στόχο την πρόληψη ή τον περιορισμό τόσο της άμεσης όσο και της έμμεσης εισαγωγής ρύπων σε υπόγεια ύδατα.
- (14) Είναι αναγκαίο να γίνει διάκριση μεταξύ επικίνδυνων ουσιών, η εισαγωγή των οποίων θα πρέπει να προλαμβάνεται, και άλλων ρύπων, η εισαγωγή των οποίων θα πρέπει να περιορίζεται. Για τον προσδιορισμό των επικίνδυνων και μη επικίνδυνων ουσιών που αντιπροσωπεύουν πραγματικό ή δυνητικό κίνδυνο ρύπανσης, θα πρέπει να χρησιμοποιείται το Παράρτημα VIII της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, στο οποίο παρατίθεται κατάλογος των κυριότερων ρύπων των σχετικών με το υδάτινο περιβάλλον.
- (15) Τα μέτρα για την πρόληψη ή τον περιορισμό της εισαγωγής ρύπων στα συστήματα υπόγειων υδάτων που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται στο μέλλον να χρησιμοποιηθούν για την άντληση πόσιμου ύδατος για την ανθρώπινη κατανάλωση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, θα πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας, να περιλαμβάνουν μέτρα τα οποία απαιτούνται προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι, υπό το εφαρμοζόμενο καθεστώς επεξεργασίας του ύδατος και σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία, το ύδωρ που προκύπτει πληροί τις απαιτήσεις της οδηγίας 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, για την ποιότητα του ύδατος για

ανθρώπινη κατανάλωση⁽²⁾. Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, την καθιέρωση από τα κράτη μέλη ζωνών ασφαλείας, μεγέθους που κρίνεται αναγκαίο από τον αρμόδιο εθνικό φορέα προκειμένου να προστατευθούν τα αποθέματα πόσιμου ύδατος. Αυτές οι ζώνες ασφαλείας μπορούν να καλύπτουν ολόκληρο το έδαφος κράτους μέλους.

- (16) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η αξιόπιστη προστασία των υπόγειων υδάτων, τα κράτη μέλη με κοινά συστήματα υπόγειων υδάτων θα πρέπει να συντονίζουν τις δραστηριότητές τους όσον αφορά την παρακολούθηση, τον καθορισμό ανώτερων αποδεκτών τιμών και τον προσδιορισμό σχετικών επικίνδυνων ουσιών.
- (17) Αξιόπιστες και συγκρίσιμες μέθοδοι παρακολούθησης των υπογείων υδάτων αποτελούν σημαντικό εργαλείο για την αξιολόγηση της ποιότητας των υπογείων υδάτων, καθώς και για την επιλογή των πλέον ενδεδειγμένων μέτρων. Το άρθρο 8, παράγραφος 3 και το άρθρο 20 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ προβλέπουν την έγκριση τυποποιημένων μεθόδων για την ανάλυση και την παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων και, εάν χρειασθεί, κατευθυντήριων γραμμών για την εφαρμογή, συμπεριλαμβανομένης της παρακολούθησης.
- (18) Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν εξαιρέσεις από τα μέτρα πρόληψης ή περιορισμού της εισαγωγής ρύπων στα υπόγεια ύδατα. Οι εξαιρέσεις θα πρέπει να βασίζονται σε διαφανή κριτήρια και να περιγράφονται λεπτομερώς στα Σχέδια Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμών.
- (19) Οι επιπτώσεις επί του επιπέδου περιβαλλοντικής προστασίας και επί της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς από την ύπαρξη διαφορετικών ανώτερων αποδεκτών τιμών για τα υπόγεια ύδατα που καθορίζουν τα κράτη μέλη, θα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο ανάλυσης.
- (20) Θα πρέπει να διεξαχθεί έρευνα για να προβλεφθούν καλύτερα κριτήρια για την εξασφάλιση της ποιότητας και της προστασίας του οικοσυστήματος των υπόγειων υδάτων. Όπου απαιτείται, τα εξαχθέντα πορίσματα θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο ή κατά την αναθεώρηση της παρούσας οδηγίας. Είναι ανάγκη να ενθαρρυνθεί και να χρηματοδοτηθεί η εν λόγω έρευνα, καθώς και η διάδοση της γνώσης, της κτηθείσας πείρας και των πορισμάτων της έρευνας.
- (21) Είναι ανάγκη να προβλεφθούν μεταβατικά εφαρμοστέα μέτρα για το χρονικό διάστημα από την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας οδηγίας έως την ημερομηνία κατάρτησης της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ.
- (22) Η οδηγία 2000/60/ΕΚ καθορίζει τους απαιτούμενους ελέγχους στους οποίους συμπεριλαμβάνεται η απαίτηση προηγούμενης αδειοδότησης του τεχνητού εμπλουτισμού ή αύξησης των υπόγειων υδάτων, υπό τον όρο ότι η χρησιμοποίηση της πηγής δεν θέτει σε κίνδυνο την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που έχουν καθορισθεί για την πηγή ή το εμπλουτιζόμενο ή αυξανόμενο σύστημα υπογείου ύδατος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 20, 26.1.1980, σ. 43. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ L 377, 31.12.1991, σ. 48).

⁽²⁾ ΕΕ L 330, 5.12.1998, σ. 32. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003.

(23) Η οδηγία 2000/60/ΕΚ συμπεριλαμβάνει στο άρθρο 11, παράγραφος 2 και στο Μέρος Β. του Παραρτήματος VI, που αφορά το πρόγραμμα μέτρων, έναν μη εξαντλητικό κατάλογο συμπληρωματικών μέτρων τα οποία τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να θεσπίσουν στο πλαίσιο του προγράμματος μέτρων, όπως :

- νομοθετικά μέτρα,
- διοικητικά μέτρα, και
- συμφωνίες κατόπιν διαπραγματεύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος.

(24) Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽¹⁾.

(25) Ιδίως, είναι αναγκαίο να εφαρμόζεται η κανονιστική διαδικασία με έλεγχο όσον αφορά μέτρα γενικής εμβέλειας τα οποία αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτησης ορισμένων εξ αυτών ή της συμπλήρωσης της παρούσας οδηγίας με την προσθήκη νέων μη ουσιωδών στοιχείων,

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Σκοπός

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει ειδικά μέτρα, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 17, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, για την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) κριτήρια για την αξιολόγηση της καλής χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων, και
- β) κριτήρια για τον εντοπισμό και την αναστροφή σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων και κριτήρια για τον καθορισμό σημείων εκκίνησης για την αναστροφή των τάσεων.

2. Η παρούσα οδηγία συμπληρώνει επίσης τις διατάξεις για την πρόληψη ή τον περιορισμό της εισαγωγής ρύπων σε υπόγεια ύδατα που περιέχονται ήδη στην οδηγία 2000/60/ΕΚ και αποσκοπεί να προλάβει την υποβάθμιση της κατάστασης όλων των συστημάτων υπογείων υδάτων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί, επιπλέον εκείνων του άρθρου 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ:

- 1) «ποιοτικό πρότυπο για τα υπόγεια ύδατα»: πρότυπο περιβαλλοντικής ποιότητας το οποίο εκφράζεται ως συγκέντρωση συγκεκριμένου ρύπου, ομάδας ρύπων ή δείκτη ρύπανσης σε υπόγεια ύδατα και του οποίου δεν θα πρέπει να

γίνεται υπέρβαση προκειμένου να προστατεύεται η ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον,

- 2) «ανώτερη αποδεκτή τιμή»: ποιοτικό πρότυπο υπόγειων υδάτων το οποίο ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 3,
- 3) «σημαντική και διατηρούμενη ανοδική τάση»: κάθε στατιστικώς και περιβαλλοντικώς σημαντική αύξηση της συγκέντρωσης ρύπου, ομάδας ρύπων ή δείκτη ρύπανσης, στα υπόγεια ύδατα, και της οποίας η αναστροφή της τάσης χαρακτηρίζεται αναγκαία σύμφωνα με το άρθρο 5,
- 4) «εισαγωγή ρύπου στα υπόγεια ύδατα»: άμεση ή έμμεση εισαγωγή ρύπων στα υπόγεια ύδατα, ως αποτέλεσμα ανθρώπινων δραστηριοτήτων,
- 5) «υποβόσκον επίπεδο»: η συγκέντρωση ουσίας ή η τιμή ενός δείκτη σε σύστημα υπογείων υδάτων, η οποία δεν αντιστοιχεί, ή αντιστοιχεί ελάχιστα, σε ανθρωπογενείς αλλοιώσεις υπό αδιατάρακτες συνθήκες,
- 6) «επίπεδο εκκίνησης»: η μέση τιμή που μετράται κατά τα έτη αναφοράς 2007 και 2008 βάσει των προγραμμάτων παρακολούθησης που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 8 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ ή, στην περίπτωση ουσιών που εντοπίζονται μετά τα εν λόγω έτη αναφοράς, κατά το πρώτο διάστημα για το οποίο υπάρχουν στοιχεία από αντιπροσωπευτική περίοδο παρακολούθησης.

Άρθρο 3

Κριτήρια αξιολόγησης της χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων

1. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης της χημικής κατάστασης ενός συστήματος υπόγειων υδάτων ή μιας ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων σύμφωνα με το σημείο 2.3 του Παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) ποιοτικά πρότυπα υπόγειων υδάτων, όπως εμφανίζονται στο Παράρτημα I,
- β) ανώτερες αποδεκτές τιμές που ορίζονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τη διαδικασία του Μέρους Α, του Παραρτήματος II, για τους ρύπους, τις ομάδες ρύπων και τους δείκτες ρύπανσης οι οποίοι, εντός του εδάφους κράτους μέλους, έχει διαπιστωθεί ότι συμβάλλουν στο χαρακτηρισμό των συστημάτων ή ομάδων συστημάτων υπόγειων υδάτων ως απειλούμενων, λαμβάνοντας υπόψη τουλάχιστον τον κατάλογο του Μέρους Β, του Παραρτήματος II.

Οι ανώτερες αποδεκτές τιμές που ισχύουν για την καλή χημική κατάσταση βασίζονται στην προστασία του συστήματος υπογείων υδάτων, σύμφωνα με τα σημεία 1), 2) και 3), του Μέρους Α, του Παραρτήματος II, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη την επίπτωσή του, και την αλληλεπίδραση μεταξύ τους, στα σχετιζόμενα επιφανειακά ύδατα και τα χερσαία οικοσυστήματα και τους υδροτόπους που εξαρτώνται άμεσα από αυτό· σε αυτές συνεκτιμώνται, μεταξύ άλλων, η τοξικολογική για τον άνθρωπο τεχνολογία και η οικοτοξικολογική τεχνολογία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 184, 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200, 22.7.2006, σ. 11).

2. Οι ανώτερες αποδεκτές τιμές μπορούν να ορίζονται σε εθνικό επίπεδο, σε επίπεδο της περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού ή του τμήματος της περιοχής λεκάνης απορροής διεθνούς ποταμού που βρίσκεται εντός του εδάφους ενός κράτους μέλους, ή στο επίπεδο ενός συστήματος ή μιας ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, για τα συστήματα υπόγειων υδάτων που είναι κοινά σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη καθώς και για τα συστήματα υπόγειων υδάτων τα υπόγεια ύδατα των οποίων ρέουν κατά μήκος των συνόρων κράτους μέλους, ο ορισμός ανώτερων αποδεκτών τιμών να υπόκειται σε συντονισμό μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

4. Στις περιπτώσεις που ένα σύστημα ή μια ομάδα συστημάτων υπόγειων υδάτων εκτείνεται πέραν του εδάφους της Κοινότητας, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη επιδιώκουν να ορίσουν ανώτερες αποδεκτές τιμές σε συντονισμό με τα ενδιαφερόμενα τρίτα κράτη, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 5, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

5. Τα κράτη μέλη ορίζουν για πρώτη φορά ανώτερες αποδεκτές τιμές σύμφωνα με την παράγραφο 1, στοιχείο β), το αργότερο μέχρι τις 22 Δεκεμβρίου 2008.

Όλες οι ορισθείσες ανώτερες αποδεκτές τιμές δημοσιεύονται στα Σχέδια Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμών, τα οποία υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, και τα οποία περιλαμβάνουν επίσης σύνοψη των πληροφοριών που προβλέπονται στο Μέρος Γ, του Παραρτήματος II, της παρούσας οδηγίας.

6. Τα κράτη μέλη τροποποιούν τον κατάλογο των ανώτερων αποδεκτών τιμών οσάκις, σύμφωνα με νέες πληροφορίες σχετικά με ρύπους, ομάδες ρύπων ή δείκτες ρύπανσης, θα πρέπει να ορισθεί ανώτερη αποδεκτή τιμή για πρόσθετη ουσία ή θα πρέπει να τροποποιηθεί υφιστάμενη ανώτερη αποδεκτή τιμή, ή να εισαχθεί εκ νέου ανώτερη αποδεκτή τιμή που είχε διαγραφεί, για να προστατευθούν η ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

Οι ανώτερες αποδεκτές τιμές μπορούν να διαγράφονται από τον κατάλογο όταν το συγκεκριμένο σύστημα υπόγειων υδάτων δεν απειλείται πλέον από τους αντίστοιχους ρύπους, ομάδες ρύπων ή δείκτες ρύπανσης.

Τυχόν αλλαγές στον κατάλογο των ανώτερων αποδεκτών τιμών αναφέρονται στην περιοδική αναθεώρηση των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμών.

7. Η Επιτροπή δημοσιεύει έκθεση έως τις 22 Δεκεμβρίου 2009 το αργότερο, βάσει των πληροφοριών που παρέχουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 5.

Άρθρο 4

Διαδικασία αξιολόγησης της χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων

1. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τη διαδικασία που περιγράφεται στην παράγραφο 2 για την αξιολόγηση της χημικής κατάστασης ενός συστήματος υπόγειων υδάτων. Εφόσον ενδείκνυται, τα κράτη μέλη μπορούν να ομαδοποιούν συστήματα υπόγειων υδάτων σύμφωνα με το Παράρτημα V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, όταν εφαρμόζουν την εν λόγω διαδικασία.

2. Ένα σύστημα ή μια ομάδα συστημάτων υπόγειων υδάτων θεωρείται καλής χημικής κατάστασης εάν:

- a) η σχετική παρακολούθηση καταδεικνύει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του Πίνακα 2.3.2, του Παραρτήματος V, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ· ή
- β) δεν παρατηρείται, σε κανένα σημείο ελέγχου του εν λόγω συστήματος ή ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων, υπέρβαση των τιμών των ποιοτικών προτύπων για τα υπόγεια ύδατα που παρατίθενται στο Παράρτημα I και των σχετικών ανώτερων αποδεκτών τιμών που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3 και το Παράρτημα II, ή
- γ) παρατηρείται υπέρβαση των τιμών των προτύπων για τα υπόγεια ύδατα σε ένα ή περισσότερα σημεία ελέγχου, όμως από ενδεδειγμένη έρευνα σύμφωνα με το Παράρτημα III επιβεβαιώνεται ότι:
 - (i) με βάση την αξιολόγηση της παραγράφου 3 του Παραρτήματος III, οι συγκεντρώσεις ρύπων που υπερβαίνουν τα ποιοτικά πρότυπα υπόγειων υδάτων ή τις ανώτερες αποδεκτές τιμές δεν εκτιμάται ότι συνιστούν σημαντικό περιβαλλοντικό κίνδυνο, λαμβάνοντας υπόψη, ανάλογα με την περίπτωση, την έκταση του συστήματος υπόγειων υδάτων που έχει επηρεασθεί,
 - (ii) πληρούνται οι λοιποί όροι για την καλή χημική κατάσταση των υπόγειων υδάτων που καθορίζονται στον Πίνακα 2.3.2, του Παραρτήματος V, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, σύμφωνα με την παράγραφο 4, του Παραρτήματος III, της παρούσας οδηγίας,
 - (iii) για συστήματα υπόγειων υδάτων που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τηρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 7, παράγραφος 3, της ανωτέρω οδηγίας, σύμφωνα με την παράγραφο 4, του Παραρτήματος III, της παρούσας οδηγίας,
 - (iv) η ρύπανση δεν έχει υπονομεύσει σημαντικά τη δυνατότητα του συστήματος υπόγειων υδάτων ή κάποιου από τα συστήματα της ομάδας υπόγειων υδάτων να μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τον άνθρωπο.

3. Η επιλογή των τόπων παρακολούθησης των υπόγειων υδάτων πρέπει να πληροί τις απαιτήσεις του Τμήματος 2.4, του Παραρτήματος V, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, έτσι ώστε να παρέχει τη δυνατότητα επισταμένης και συστηματικής επισκόπησης της χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων και να οδηγεί στη συγκέντρωση αντιπροσωπευτικών δεδομένων.

4. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν σύνοψη της αξιολόγησης της χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων στα Σχέδια Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμών που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Η σύνοψη αυτή, η οποία καταρτίζεται στο επίπεδο της περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού ή του τμήματος της περιοχής λεκάνης απορροής διεθνούς ποταμού που βρίσκεται στο έδαφος ενός κράτους μέλους, περιλαμβάνει επίσης εξήγηση του τρόπου με τον οποίον οι υπερβάσεις των ποιοτικών προτύπων για τα υπόγεια ύδατα ή των ανώτερων αποδεκτών τιμών στα επιμέρους σημεία λαμβάνονται υπόψη στην τελική αξιολόγηση.

5. Εάν ένα σύστημα υπόγειων υδάτων ταξινομείται ως ευρισκόμενο σε καλή χημική κατάσταση σύμφωνα με την παράγραφο 2, στοιχείο γ), τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 11, της οδηγίας

2000/60/ΕΚ, λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία, για να προστατευθούν τα υδατικά οικοσυστήματα, τα χερσαία οικοσυστήματα και οι ανθρώπινες χρήσεις των υπογείων υδάτων, τα οποία εξαρτώνται από το τμήμα του συστήματος υπογείων υδάτων που αντιπροσωπεύεται από το σημείο ή τα σημεία ελέγχου στα οποία έχει σημειωθεί υπέρβαση της τιμής του ποιοτικού ορίου υπόγειων υδάτων ή της ανώτερης αποδεκτής τιμής.

Άρθρο 5

Εντοπισμός σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων και καθορισμός σημείων εκκίνησης για την αναστροφή των τάσεων

1. Τα κράτη μέλη εντοπίζουν κάθε σημαντική και διατηρούμενη ανοδική τάση συγκεντρώσεων ρύπων, ομάδων ρύπων και δεικτών ρύπανσης σε συστήματα ή ομάδες συστημάτων υπόγειων υδάτων, που χαρακτηρίζονται απειλούμενα, και καθορίζουν το σημείο εκκίνησης για την αναστροφή της τάσης αυτής, σύμφωνα με το Παράρτημα IV.

2. Τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το Μέρος Β, του Παραρτήματος IV, αναστρέφουν τις τάσεις οι οποίες ενέχουν σημαντικό κίνδυνο βλάβης της ποιότητας των υδατικών ή των χερσαίων οικοσυστημάτων, της ανθρώπινης υγείας ή των πραγματικών ή δυνητικών θεμιτών χρήσεων του υδατικού περιβάλλοντος, μέσω του προγράμματος μέτρων του άρθρου 11 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, με στόχο τη σταδιακή μείωση της ρύπανσης και την πρόληψη της υποβάθμισης των υπόγειων υδάτων.

3. Τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το σημείο 1), του Μέρους Β, του Παραρτήματος IV, καθορίζουν το σημείο εκκίνησης για την αναστροφή των τάσεων ως ποσοστό του επιπέδου των ποιοτικών προτύπων υπόγειων υδάτων που ορίζονται στο Παράρτημα I και των ανώτερων αποδεκτών τιμών που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3, βάσει της εντοπιζόμενης τάσης και του συναφούς περιβαλλοντικού κινδύνου.

4. Στα Σχέδια Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμών που υποβάλλουν σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη συνοψίζουν:

α) τον τρόπο με τον οποίον η αξιολόγηση των τάσεων από τα επιμέρους σημεία ελέγχου ενός συστήματος ή μιας ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων έχει συμβάλει στη διαπίστωση, σύμφωνα με το Τμήμα 2.5, του Παραρτήματος V, της ανωτέρω οδηγίας, ότι τα συστήματα αυτά υπόκεινται σε διατηρούμενη και σημαντική ανοδική τάση συγκέντρωσης οποιουδήποτε ρύπου ή σε αναστροφή της τάσης αυτής, και

β) αιτιολόγηση του καθορισμού των σημείων εκκίνησης, σύμφωνα με την παράγραφο 3.

5. Όταν απαιτείται αξιολόγηση των επιπτώσεων των υφιστάμενων πλούμιων ρύπανσης σε συστήματα υπόγειων υδάτων που μπορεί να απειλήσουν την επίτευξη των στόχων του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ιδίως των πλούμιων που προέρχονται από σημειακές πηγές και μολυσμένο έδαφος, τα κράτη μέλη πραγματοποιούν πρόσθετες αξιολογήσεις τάσεων για εντοπιζόμενους ρύπους προκειμένου να διαπιστώσουν ότι τα πλούμια από μολυσμένες θέσεις δεν επεκτείνονται, δεν υποβαθμίζουν τη χημική κατάσταση του συστήματος ή της ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων, και δεν παρουσιάζουν κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον. Τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων αυτών συνοψίζονται στα Σχέδια Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμών

που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Άρθρο 6

Μέτρα πρόληψης ή περιορισμού της εισαγωγής ρύπων στα υπόγεια ύδατα

1. Για να επιτευχθεί ο στόχος πρόληψης ή περιορισμού της εισαγωγής ρύπων στα υπόγεια ύδατα, ο οποίος θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο β), στοιχείο ι), της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το πρόγραμμα μέτρων που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 11 της εν λόγω οδηγίας περιλαμβάνει :

α) όλα τα μέτρα που απαιτούνται με σκοπό την πρόληψη της εισαγωγής οποιασδήποτε επικίνδυνης ουσίας στα υπόγεια ύδατα, με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3. Κατά τον εντοπισμό των ουσιών αυτών, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη ιδίως τις επικίνδυνες ουσίες που ανήκουν στις οικογένειες ή ομάδες ρύπων που παρατίθενται στα σημεία 1 έως 6, του Παραρτήματος VIII, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, καθώς και τις ουσίες που ανήκουν στις οικογένειες ή ομάδες ρύπων που παρατίθενται στα σημεία 7 έως 9 του Παραρτήματος αυτού, εφόσον οι ουσίες αυτές θεωρούνται επικίνδυνες·

β) για τους ρύπους που απαριθμούνται στο Παράρτημα VIII της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και οι οποίοι δεν θεωρούνται επικίνδυνοι καθώς επίσης και για οποιονδήποτε άλλο μη επικίνδυνο ρύπο που δεν περιλαμβάνεται στο εν λόγω Παράρτημα, ο οποίος, όμως, κατά τα κράτη μέλη, αποτελεί πραγματικό ή δυνητικό κίνδυνο ρύπανσης, όλα τα μέτρα που απαιτούνται για τον περιορισμό της εισαγωγής στα υπόγεια ύδατα, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι η εισαγωγή αυτή δεν οδηγεί σε υποβάθμιση, ούτε προκαλεί σημαντική και διατηρούμενη ανοδική τάση συγκεντρώσεων ρύπων στα υπόγεια ύδατα. Τα μέτρα αυτά λαμβάνουν υπόψη, τουλάχιστον, την καθιερωμένη βέλτιστη πρακτική, συμπεριλαμβανομένων της Βέλτιστης Περιβαλλοντικής Πρακτικής και των Βέλτιστων Διαθέσιμων Τεχνικών που ορίζονται στη σχετική κοινοτική νομοθεσία.

Για τον καθορισμό των μέτρων βάσει των στοιχείων (α) ή (β), τα κράτη μέλη μπορούν, ως πρώτο βήμα, να εντοπίζουν τις συνθήκες υπό τις οποίες οι ρύποι που απαριθμούνται στο Παράρτημα VIII, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ιδίως τα οξείδια μετάλλων και οι ενώσεις τους που μνημονεύονται στο σημείο 7 του εν λόγω Παραρτήματος, πρέπει να θεωρηθούν επικίνδυνοι ή μη επικίνδυνοι.

2. Η εισαγωγή ρύπων από διάχυτες πηγές ρύπανσης που έχουν επιπτώσεις στη χημική κατάσταση των υπόγειων υδάτων λαμβάνεται υπόψη, όταν αυτό είναι τεχνικώς εφικτό.

3. Με την επιφύλαξη τυχόν αυστηρότερων απαιτήσεων της λοιπής κοινοτικής νομοθεσίας, τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από τα μέτρα που απαιτούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1, την εισαγωγή ρύπων η οποία:

α) είναι αποτέλεσμα άμεσων απορριψεων που επιτρέπονται σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο ι), της οδηγίας 2000/60/ΕΚ,

β) θεωρείται από τις αρμόδιες αρχές ότι είναι τόσο μικρή όσο αφορά την ποσότητα και τη συγκέντρωση ώστε να μη

δημιουργείται κανένας άμεσος ή μελλοντικός κίνδυνος υποβάθμισης της ποιότητας των υπόγειων υδάτων υποδοχής,

- γ) είναι συνέπεια ατυχήματος ή εξαιρετικών περιστάσεων που απορρέουν από φυσικά αίτια και η οποία δεν θα μπορούσε ευλόγως να προβλεφθεί, να αποφευχθεί ή να μετριασθεί,
- δ) είναι αποτέλεσμα τεχνητού εμπλουτισμού ή αύξησης των συστημάτων υπόγειων υδάτων που επιτρέπεται σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο στ), της οδηγίας 2000/60/ΕΚ,
- ε) θεωρείται από τις αρμόδιες αρχές ότι είναι τεχνικώς ανέφικτο να προληφθεί ή να περιορισθεί χωρίς να χρησιμοποιηθούν:
- (i) μέτρα που θα μπορούσαν να αυξήσουν τους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία ή την ποιότητα του περιβάλλοντος στο σύνολό του, ή
- (ii) δυσαναλόγως δαπανηρά μέτρα για την αφαίρεση ποσοτήτων ρύπων από το μολυσμένο έδαφος ή υπέδαφος ή για τον κατ' άλλο τρόπο έλεγχο της διήθησής τους σε αυτό, ή
- στ) είναι αποτέλεσμα παρεμβάσεων στα επιφανειακά ύδατα με σκοπό, μεταξύ άλλων, την άμβλυση των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασία και τη διαχείριση υδάτων και υδάτινων οδών, μεταξύ άλλων και σε διεθνές επίπεδο. Οι δραστηριότητες αυτού του είδους, συμπεριλαμβανομένων της κοπής, της εκβάθυνσης, της μετατόπισης και της απόθεσης ιζημάτων σε επιφανειακά ύδατα, διενεργούνται σύμφωνα με γενικούς κανόνες υποχρεωτικής ισχύος, καθώς και, εφόσον χρειάζεται, με άδειες και εγκρίσεις που εκδίδονται βάσει των κανόνων αυτών που θεσπίζουν τα κράτη μέλη προς τον σκοπό αυτόν, υπό τον όρο ότι η εν λόγω εισαγωγή δεν διακυβεύει την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που έχουν τεθεί για τα οικεία υδατικά συστήματα σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β), της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στα στοιχεία α) έως στ) τυγχάνουν εφαρμογής μόνον εφόσον οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών διαπιστώσουν ότι έχει πραγματοποιηθεί αποτελεσματική παρακολούθηση των σχετικών συστημάτων υπογείων υδάτων, σύμφωνα με το σημείο 2.4.2, του Παραρτήματος V, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ή άλλη κατάλληλη παρακολούθηση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών τηρούν μητρώο των εξαιρέσεων που μνημονεύονται στην παράγραφο 3, για τον σκοπό της κοινοποίησης, κατόπιν αιτήματος, στην Επιτροπή.

Άρθρο 7

Μεταβατικές ρυθμίσεις

Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ 16 Ιανουαρίου 2009 και της 22ας Δεκεμβρίου 2013, κάθε νέα διαδικασία αδειοδότησης σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5 της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ συνεκτιμά τις απαιτήσεις των άρθρων 3, 4 και 5 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 8

Τεχνικές προσαρμογές

1. Τα Μέρη Α και Γ του Παραρτήματος II και τα Παραρτήματα III και IV μπορούν να τροποποιούνται βάσει της επιστημονικής και

τεχνικής προόδου σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 9, παράγραφος 2, λαμβανομένης υπόψη της περιόδου αναθεώρησης και ενημέρωσης του Σχεδίου Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμών που προβλέπεται στο άρθρο 13, παράγραφος 7, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

2. Το Μέρος Β, του Παραρτήματος II μπορεί να τροποποιείται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 9, παράγραφος 2, προκειμένου να προστίθενται νέοι ρύποι ή δείκτες.

Άρθρο 9

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται το άρθρο 5α, παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

Άρθρο 10

Αναθεώρηση

Με την επιφύλαξη του άρθρου 8, η Επιτροπή αναθεωρεί τα Παραρτήματα I και II της παρούσας οδηγίας έως τις 16 Ιανουαρίου 2013 και, εν συνεχεία, ανά εξαετία. Βάσει της αναθεώρησης αυτής, η Επιτροπή υποβάλλει, εφόσον απαιτείται, νομοθετικές προτάσεις, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης, για την τροποποίηση των Παραρτημάτων I ή/και II. Κατά την αναθεώρηση και κατά την εκπόνηση κάθε πρότασης, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη όλες τις σχετικές πληροφορίες, στις οποίες είναι δυνατόν να περιλαμβάνονται τα αποτελέσματα των προγραμμάτων παρακολούθησης τα οποία υλοποιούνται δυνάμει του άρθρου 8 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, των κοινοτικών ερευνητικών προγραμμάτων ή/και των συστάσεων της Επιστημονικής Επιτροπής για την Υγεία και τους Περιβαλλοντικούς Κινδύνους, των κρατών μελών, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος, των ευρωπαϊκών επιχειρηματικών οργάνωσεων και των ευρωπαϊκών περιβαλλοντικών οργάνωσεων.

Άρθρο 11

Αξιολόγηση

Η έκθεση της Επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ συμπεριλαμβάνει, για τα υπόγεια ύδατα, αξιολόγηση της λειτουργίας της παρούσας οδηγίας σε σχέση με άλλες σχετικές νομοθετικές πράξεις για το περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένης της συνοχής μεταξύ τους.

Άρθρο 12

Εφαρμογή

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται προκειμένου να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία πριν από τις 16 Ιανουαρίου 2009. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 14

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Έγινε στο Στρασβούργο, 12 Δεκεμβρίου 2006.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. BORRELL FONTELLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. PEKKARINEN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΟΙΟΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΓΙΑ ΤΑ ΥΠΟΓΕΙΑ ΥΔΑΤΑ

1. Με σκοπό την αξιολόγηση της χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων σύμφωνα με το άρθρο 4, τα κάτωθι ποιοτικά πρότυπα υπογείων υδάτων είναι τα ποιοτικά πρότυπα που μνημονεύονται στον πίνακα 2.3.2, του Παραρτήματος V, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 17 της εν λόγω οδηγίας.

Ρύπος	Ποιοτικά πρότυπα
Νιτρικά άλατα	50 mg/l
Δραστικές ουσίες φυτοφαρμάκων (συμπεριλαμβάνονται αντίστοιχοι μεταβολίτες, προϊόντα αποικοδόμησης και αντιδράσεων) ⁽¹⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (συνολικό) ⁽²⁾

⁽¹⁾ Ως «φυτοφάρμακα», νοούνται τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 2 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ και τα βιοκτόνα σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 2 της οδηγίας 98/8/ΕΚ.

⁽²⁾ Ως «συνολικό», νοείται το άθροισμα όλων των επιμέρους φυτοφαρμάκων που ανιχνεύονται και προσδιορίζονται ποσοτικά κατά τη διαδικασία παρακολούθησης, συμπεριλαμβανομένων σχετικών προϊόντων μεταβολισμού, προϊόντων αποδόμησης και προϊόντων αντίδρασης.

2. Τα αποτελέσματα της εφαρμογής των ποιοτικών προτύπων για τα φυτοφάρμακα κατά τον τρόπο που ορίζεται για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, δεν επηρεάζουν τα αποτελέσματα των διαδικασιών αξιολόγησης του κινδύνου που απαιτούνται από την οδηγία 91/414/ΕΟΚ ή την οδηγία 98/8/ΕΚ.
3. Όταν, για δεδομένο σύστημα υπόγειων υδάτων, κρίνεται ότι τα ποιοτικά πρότυπα των υπόγειων υδάτων μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα τη μη επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ για τα επιφανειακά ύδατα που συνδέονται με αυτό, ή τη σημαντική υποβάθμιση της οικολογικής ή χημικής ποιότητας των συστημάτων αυτών, ή σημαντική ζημία χειραίων οικοσυστημάτων άμεσα εξαρτώμενων από το σύστημα υπόγειων υδάτων, καθορίζονται αυστηρότερες ανώτερες αποδεκτές τιμές σύμφωνα με το άρθρο 3 και το Παράρτημα ΙΙ της παρούσας οδηγίας. Προγράμματα και μέτρα που απαιτούνται σε σχέση με την εν λόγω ανώτερη αποδεκτή τιμή εφαρμόζονται και για δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΑΝΩΤΕΡΕΣ ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΤΙΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΡΥΠΟΥΣ ΤΩΝ ΥΠΟΓΕΙΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΕΙΚΤΕΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ

Μερος Α

Κατευθυντήριες γραμμές για τον καθορισμό ανώτερων αποδεκτών τιμών από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 3

Τα κράτη μέλη καθορίζουν ανώτερες αποδεκτές τιμές για όλους τους ρύπους και δείκτες ρύπανσης οι οποίοι, σύμφωνα με τον χαρακτηρισμό που πραγματοποιείται δυνάμει του άρθρου 5 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, χαρακτηρίζουν συστήματα ή ομάδες συστημάτων υπόγειων υδάτων ως διατρέχοντα τον κίνδυνο να μην επιτύχουν καλή χημική κατάσταση των υπόγειων υδάτων.

Οι ανώτερες αποδεκτές τιμές καθορίζονται κατά τρόπον ώστε, σε περίπτωση που τα αποτελέσματα της παρακολούθησης σε αντιπροσωπευτικό σημείο ελέγχου υπερβαίνουν τις ανώτερες αποδεκτές τιμές, αυτό να καταδεικνύει τον κίνδυνο να μην πληρούται ένας ή περισσότεροι από τους όρους για τη χημική κατάσταση των υπόγειων υδάτων που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο γ), σημεία (ii), (iii) και (iv).

Κατά τον καθορισμό ανώτερων αποδεκτών τιμών, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές:

- 1) Ο καθορισμός ανώτερων αποδεκτών τιμών θα πρέπει να βασίζεται στα εξής:
 - α) την έκταση των αλληλεπιδράσεων μεταξύ υπόγειων υδάτων και συνδεδεμένων υδατικών και εξαρτώμενων χερσαίων οικοσυστημάτων,
 - β) την παρέμβαση στις υπάρχουσες ή δυνητικές θεμιτές χρήσεις ή λειτουργίες του υπόγειου νερού,
 - γ) όλους τους ρύπους οι οποίοι χαρακτηρίζουν τα συστήματα υπόγειου ύδατος ως απειλούμενα, λαμβανομένου υπόψη του στοιχειώδους καταλόγου του Μέρους Β,
 - δ) υδρογεωλογικά χαρακτηριστικά, καθώς και πληροφορίες για τα υποβόσκοντα επίπεδα και το υδατικό ισοζύγιο.
- 2) Ο καθορισμός ανώτερων αποδεκτών τιμών θα πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη την προέλευση των ρύπων, την ενδεχόμενη ύπαρξή τους στη φύση, την τοξικολογία τους και την τάση διασποράς τους, την εμμονή τους και τη βιοσυσσώρευσή τους.
- 3) Οσάκις σημειώνονται υψηλά υποβόσκοντα επίπεδα ουσιών ή ιόντων ή των δεικτών τους λόγω φυσικών υδρογεωλογικών φαινομένων, αυτά τα υποβόσκοντα επίπεδα στους σχετικούς υπόγειους υδάτινους όγκους λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό των ανώτερων αποδεκτών τιμών.
- 4) Ο καθορισμός ανώτερων αποδεκτών τιμών θα πρέπει να υποστηρίζεται με μηχανισμό ελέγχου των συλλεγομένων δεδομένων, ο οποίος θα βασίζεται σε αξιολόγηση της ποιότητας των δεδομένων, σε αναλυτικά στοιχεία, και σε συγκεντρώσεις αναφοράς των ουσιών που μπορούν να απαντούν στη φύση αλλά και να είναι αποτέλεσμα ανθρώπινων δραστηριοτήτων.

Μερος β

Στοιχειώδης κατάλογος ρύπων και των δεικτών τους για τους οποίους τα κράτη μέλη πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο ορισμού ανώτερων αποδεκτών τιμών σύμφωνα με το άρθρο 3

1. Ουσίες ή ιόντα ή οι δείκτες τους, που ενδέχεται να απαντούν στη φύση ή/και να είναι αποτέλεσμα ανθρωπογενών δραστηριοτήτων

Αρσενικό

Κάδμιο

Μόλυβδος

Υδράργυρος

Αμμώνιο

Χλωριούχα ιόντα

Θειικά ιόντα

2. Συνθετικές ουσίες ανθρώπινης παρασκευής
Τριχλωροαιθυλένιο
Τετραχλωροαιθυλένιο
3. Παράμετροι που υποδηλώνουν θαλάσσιες ή άλλες διεισδύσεις ⁽¹⁾
Αγωγιμότητα

Μερος Γ

Πληροφορίες τις οποίες πρέπει να παρέχουν τα κράτη μέλη όσον αφορά τους ρύπους και τους δείκτες τους για τους οποίους έχουν οριστεί ανώτερες αποδεκτές τιμές

Τα κράτη μέλη συνοψίζουν στο Σχέδιο Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμού το οποίο υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ τον τρόπο με τον οποίον εφαρμόστηκε η διαδικασία του Μέρους Α του παρόντος Παραρτήματος.

Συγκεκριμένα, τα κράτη μέλη παρέχουν, εφόσον είναι εφικτό:

- α) πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό συστημάτων ή ομάδων συστημάτων υπόγειων υδάτων που χαρακτηρίζονται ως απειλούμενα και σχετικά με τους ρύπους και δείκτες ρύπανσης που συμβάλλουν στην ταξινόμηση αυτήν, καθώς και τις παρατηρούμενες συγκεντρώσεις/τιμές,
- β) πληροφορίες σχετικά με καθένα από τα συστήματα υπόγειων υδάτων που χαρακτηρίζονται ως απειλούμενα, ιδίως δε το μέγεθος των συστημάτων, τη σχέση μεταξύ των συστημάτων υπόγειων υδάτων και των συνδεδεμένων με αυτά επιφανειακών υδάτων και των άμεσα εξαρτώμενων από αυτά χερσαίων οικοσυστημάτων και, σε περίπτωση ουσιών που απαντούν στη φύση, τα φυσιολογικά υποβόσκοντα επίπεδα στα συστήματα υπόγειων υδάτων,
- γ) τις ανώτερες αποδεκτές τιμές, ανεξαρτήτως του εάν εφαρμόζονται σε εθνικό επίπεδο, σε επίπεδο περιοχής λεκάνης απορροής διεθνούς ποταμού που ευρίσκεται στην επικράτεια του κράτους μέλους, ή σε επίπεδο ενός συστήματος ή μιας ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων,
- δ) τη σχέση μεταξύ των ανώτερων αποδεκτών τιμών και
 - (i) των παρατηρούμενων υποβόσκοντων επιπέδων, για τις ουσίες που απαντούν στη φύση,
 - (ii) των ποιοτικών περιβαλλοντικών στόχων και άλλων προτύπων για την προστασία των υδάτων που υπάρχουν σε εθνικό, κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο, και
 - (iii) οιασδήποτε σχετικής πληροφορίας που αφορά την τοξικολογία, την οικοτοξικολογία, την εμμονή, το δυναμικό βιοσυσσώρευσης και την τάση διασποράς των ρύπων.

⁽¹⁾ Όσον αφορά τις αλατούχες συγκεντρώσεις από ανθρώπινες δραστηριότητες, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να καθορίζουν ανώτερες αποδεκτές τιμές είτε για τα θειικά και τα χλωριούχα ιόντα είτε για την αγωγιμότητα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΧΗΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΥΠΟΓΕΙΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

1. Η διαδικασία αξιολόγησης για τον προσδιορισμό της χημικής κατάστασης συστήματος υπόγειων υδάτων ή ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων πραγματοποιείται σε σχέση με όλα τα συστήματα ή τις ομάδες συστημάτων υπόγειων υδάτων που χαρακτηρίζονται ως απειλούμενα και σε σχέση με κάθε ρύπο ο οποίος συμβάλλει στον χαρακτηρισμό αυτόν του συστήματος ή της ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων.
2. Κατά τη διεξαγωγή των ερευνών που αναφέρει το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο γ), τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη:
 - α) τις πληροφορίες που συλλέγονται στο πλαίσιο του χαρακτηρισμού που διεξάγεται δυνάμει του άρθρου 5 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και των σημείων 2.1, 2.2 και 2.3 του Παραρτήματος ΙΙ της εν λόγω οδηγίας,
 - β) τα αποτελέσματα του δικτύου παρακολούθησης των υπόγειων υδάτων τα οποία λαμβάνονται σύμφωνα με το Παράρτημα V, σημείο 2.4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, και
 - γ) οιαδήποτε άλλη σχετική πληροφορία, καθώς και σύγκριση του ετήσιου αριθμητικού μέσου της συγκέντρωσης των σχετικών ρύπων σε ένα σημείο ελέγχου προς τα ποιοτικά πρότυπα για τα υπόγεια ύδατα τα οποία ορίζονται στο Παράρτημα Ι και προς τις ανώτερες αποδεκτές τιμές που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 3 και το Παράρτημα ΙΙ.
3. Προκειμένου να διερευνηθεί κατά πόσον πληρούνται οι όροι για την καλή χημική κατάσταση των υπόγειων υδάτων που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο γ), σημεία (i) και (iv), τα κράτη μέλη, εφόσον κρίνεται σκόπιμο και αναγκαίο και με βάση συγκεντρωτικά αποτελέσματα της παρακολούθησης, στηριζόμενα, όπου απαιτείται, από εκτιμήσεις συγκέντρωσης βασισμένες σε εννοιολογικό μοντέλο του συστήματος ή της ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων, εκτιμούν κατά πόσο η ετήσια αριθμητική μέση συγκέντρωση ρύπου σε σύστημα υπόγειων υδάτων υπερβαίνει το ποιοτικό πρότυπο υπόγειων υδάτων ή την ανώτερη αποδεκτή τιμή.
4. Προκειμένου να διερευνηθεί κατά πόσον πληρούνται οι όροι για την καλή χημική κατάσταση των υπόγειων υδάτων του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο γ), σημεία (ii) και (iii), τα κράτη μέλη, εφόσον κρίνεται σκόπιμο και αναγκαίο και με βάση σχετικά αποτελέσματα παρακολούθησης και κατάλληλο εννοιολογικό μοντέλο του συστήματος υπόγειων υδάτων, αξιολογούν:
 - α) τις επιπτώσεις των ρύπων στο σύστημα υπογείων υδάτων,
 - β) τα ποσά και τις συγκεντρώσεις των ρύπων που μεταφέρονται ή υπάρχει περίπτωση να μεταφερθούν από το σύστημα υπόγειων υδάτων στα συνδεδεμένα επιφανειακά ύδατα ή στα άμεσα εξαρτώμενα χερσαία οικοσυστήματα,
 - γ) τις ενδεχόμενες συνέπειες των ποσοτήτων και των συγκεντρώσεων των ρύπων που μεταφέρονται στα συνδεδεμένα επιφανειακά ύδατα και στα άμεσα εξαρτώμενα χερσαία οικοσυστήματα,
 - δ) την έκταση οιασδήποτε αλατούχου ή άλλης διεισδυσης στο σύστημα υπόγειων υδάτων, και
 - ε) τον κίνδυνο για την ποιότητα του νερού που αντλείται, ή που προορίζεται να αντληθεί, από το σύστημα υπογείων υδάτων για ανθρώπινη κατανάλωση.
5. Τα κράτη μέλη παρουσιάζουν τη χημική κατάσταση των υπόγειων υδάτων συστήματος ή ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων σε χάρτες σύμφωνα με τα σημεία 2.4.5 και 2.5, του Παραρτήματος V, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Επιπλέον, ανάλογα με την περίπτωση και εφόσον είναι εφικτό, τα κράτη μέλη επισημαίνουν, στους χάρτες αυτούς, όλα τα σημεία ελέγχου στα οποία παρατηρείται υπέρβαση των ποιοτικών προτύπων για τα υπόγεια ύδατα ή/και των ανώτερων αποδεκτών τιμών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΟΥΜΕΝΩΝ ΑΝΟΔΙΚΩΝ ΤΑΣΕΩΝ

Μέρος Α

Εντοπισμός σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων

Τα κράτη μέλη εντοπίζουν τις σημαντικές και διατηρούμενες ανοδικές τάσεις σε όλα τα συστήματα ή ομάδες συστημάτων υπόγειων υδάτων που χαρακτηρίζονται ως απειλούμενα σύμφωνα με το Παράρτημα II της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, λαμβάνοντας υπόψη τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- 1) σύμφωνα με το σημείο 2.4 του Παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, το πρόγραμμα παρακολούθησης σχεδιάζεται κατά τρόπον ώστε να ανιχνεύει τις σημαντικές και διατηρούμενες ανοδικές τάσεις των συγκεντρώσεων των ρύπων που εντοπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3,
- 2) η διαδικασία εντοπισμού σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων βασίζεται στην ακόλουθη διαδικασία:
 - α) η συχνότητα της παρακολούθησης και οι θέσεις των σημείων ελέγχου επιλέγονται κατά τρόπον ώστε να επαρκούν για:
 - i) να παρέχουν τις πληροφορίες που απαιτούνται ώστε να εξασφαλίζεται ότι μπορεί να γίνεται διάκριση μεταξύ των εν λόγω ανοδικών τάσεων και της φυσικής διακύμανσης, με ικανοποιητικό επίπεδο αξιοπιστίας και ακρίβειας,
 - ii) να μπορούν να εντοπίζονται οι εν λόγω ανοδικές τάσεις αρκετά εγκαίρως, ώστε να μπορούν να εφαρμόζονται μέτρα με σκοπό την πρόληψη, ή τουλάχιστον την κατά το δυνατό μετρίαση, περιβαλλοντικά σημαντικών και επιζήμιων αλλαγών στην ποιότητα των υπόγειων υδάτων. Ο εντοπισμός αυτός πραγματοποιείται για πρώτη φορά το 2009, ει δυνατόν, και λαμβάνοντας υπόψη τα υπάρχοντα δεδομένα, στο πλαίσιο της έκθεσης σχετικά με τον εντοπισμό των τάσεων στο πρώτο Σχέδιο Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμού που προβλέπεται στο άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, στη συνέχεια δε τουλάχιστον ανά εξαετία,
 - iii) να λαμβάνονται υπόψη τα εξαρτώμενα από τον χρόνο φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά του συστήματος υπόγειων υδάτων, συμπεριλαμβανομένων των συνθηκών ροής των υπόγειων υδάτων και των ρυθμών φυσικού εμπλουτισμού και του χρόνου διήθησης μέσω του εδάφους ή του υπεδάφους,
 - β) οι μέθοδοι παρακολούθησης και ανάλυσης που χρησιμοποιούνται είναι σύμφωνες με τις διεθνείς αρχές ποιοτικού ελέγχου, συμπεριλαμβανομένων, ανάλογα με την περίπτωση, των μεθόδων CEN ή των εθνικών τυποποιημένων μεθόδων, για να εξασφαλίζεται η παροχή δεδομένων ισοδύναμης επιστημονικής ποιότητας και συγκρισιμότητας,
 - γ) η αξιολόγηση βασίζεται σε στατιστική μέθοδο, όπως η ανάλυση παλινδρόμησης, για την ανάλυση των τάσεων των χρονοσειρών δεδομένων από επί μέρους σημεία ελέγχου,
 - δ) προς αποφυγή στρεβλώσεων κατά τον εντοπισμό των τάσεων, όλες οι μετρήσεις που δίνουν αποτέλεσμα κάτω του ορίου ποσοτικού προσδιορισμού αντικαθίστανται από το ήμισυ της τιμής του υψηλότερου ορίου ποσοτικού προσδιορισμού που εμφανίζεται στις χρονοσειρές, εκτός από τα συνολικά φυτοφάρμακα.
3. Για τον εντοπισμό σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων στις συγκεντρώσεις ρύπων, οι οποίοι απαντούν τόσο εκ φύσεως όσο και ως αποτέλεσμα ανθρωπογενούς δραστηριότητας, συνεκτιμώνται τα επίπεδα εκκίνησης και, στην περίπτωση που αυτά δεν υπάρχουν, τα δεδομένα που συγκεντρώθηκαν πριν από την έναρξη του προγράμματος παρακολούθησης, με σκοπό την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τον εντοπισμό τάσεων στο πλαίσιο του πρώτου Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών που αναφέρεται στο άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Μέρος Β

Σημεία εκκίνησης για την αναστροφή των τάσεων

Τα κράτη μέλη αναστρέφουν εντοπιζόμενες σημαντικές και διατηρούμενες ανοδικές τάσεις, σύμφωνα με το άρθρο 5, λαμβάνοντας υπόψη τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- 1) Το σημείο εκκίνησης για την εφαρμογή μέτρων για την αναστροφή σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων είναι εκείνο κατά το οποίο η συγκέντρωση του ρύπου φθάνει στο 75 % των παραμετρικών τιμών των ποιοτικών προτύπων υπόγειων υδάτων που ορίζονται στο Παράρτημα I και των ανώτερων αποδεκτών τιμών που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3, εκτός εάν:
 - α) απαιτείται χαμηλότερο σημείο εκκίνησης προκειμένου τα μέτρα αναστροφής της τάσης να μπορέσουν να αποτρέψουν αποδοτικότερα από οικονομική άποψη, ή, έστω, να μετριάσουν όσο το δυνατόν περισσότερο, τυχόν περιβαλλοντικά σημαντικές και επιζήμιες αλλαγές στην ποιότητα των υπόγειων υδάτων,

- β) δικαιολογείται διαφορετικό σημείο εκκίνησης όταν το όριο ανίχνευσης δεν επιτρέπει να καθορισθεί η ύπαρξη τάσης στο 75 % των παραμετρικών τιμών, ή
- γ) ο ρυθμός αύξησης και η αναστρεψιμότητα της τάσης είναι τέτοια ώστε, ακόμη και αν οριστεί βραδύτερο σημείο εκκίνησης, τα μέτρα αναστροφής της τάσης να μπορούν, εντούτοις, να αποτρέψουν αποδοτικότερα από οικονομική άποψη, ή, έστω, να μετριάσουν όσο το δυνατόν περισσότερο, τυχόν περιβαλλοντικά σημαντικές και επιζήμιες αλλαγές στην ποιότητα των υπόγειων υδάτων. Το τυχόν βραδύτερο σημείο εκκίνησης δεν μπορεί να εμποδίζει επ' ουδενί την τήρηση της προθεσμίας για τους περιβαλλοντικούς στόχους.

Για τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ, το σημείο εκκίνησης για την εφαρμογή μέτρων για την αναστροφή σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων είναι εκείνο που καθορίζεται σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία και την οδηγία 2000/60/ΕΚ, και, ιδίως, με την προσχώρηση στους περιβαλλοντικούς στόχους για την προστασία του ύδατος, όπως καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

- 2) Από τη στιγμή που θα έχει καθορισθεί σημείο εκκίνησης για ένα σύστημα υπόγειων υδάτων που χαρακτηρίζεται ως απειλούμενο σύμφωνα με το σημείο 2.4.4. του Παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και με το σημείο 1) του Μέρους Β του παρόντος Παραρτήματος, το σημείο εκκίνησης χρησιμοποιείται αμετάβλητο για τον εξαετή κύκλο του Σχεδίου Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμού που απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
- 3) Οι αντιστροφές των τάσεων αποδεικνύονται λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές διατάξεις για την παρακολούθηση που περιλαμβάνονται στο Μέρος Α, σημείο 2).
-

ΟΔΗΓΙΑ 2006/122/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 2006

για την τριακοστή τροποποίηση της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων (σουλφονικών υπερφθοροοκτανίων)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Αναπτύξεως (ΟΟΣΑ) πραγματοποίησε αξιολόγηση κινδύνων με βάση τις πληροφορίες που ήταν διαθέσιμες έως τον Ιούλιο του 2002. Το συμπέρασμα της αξιολόγησης αυτής είναι ότι τα σουλφονικά υπερφθοροοκτανία (εφεξής: «PFOS») είναι έμμονα, βιοσυσσωρευτικά και τοξικά για τα θηλαστικά και, επομένως, αποτελούν λόγο ανησυχίας.
- (2) Οι κίνδυνοι που παρουσιάζουν τα PFOS για την υγεία και το περιβάλλον αξιολογήθηκαν σύμφωνα με τις αρχές του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1993, για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων από τις υπάρχουσες ουσίες⁽³⁾. Η αξιολόγηση κινδύνων κατέδειξε την ανάγκη να μειωθούν οι κίνδυνοι για την υγεία και το περιβάλλον.
- (3) Ζητήθηκε η γνώμη της επιστημονικής επιτροπής για την υγεία και τους περιβαλλοντικούς κινδύνους (εφεξής: «ΕΕΥΠΚ»). Η ΕΕΥΠΚ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα PFOS πληρούν τα κριτήρια για ταξινόμηση ως πολύ έμμονα, πολύ βιοσυσσωρευτικές και τοξικές ουσίες. Τα PFOS διαθέτουν επίσης δυνητική ικανότητα περιβαλλοντικής μεταφοράς μεγάλης εμβείας, και δυναμικό για πρόκληση βλάβης-πληρούν, επομένως, τα κριτήρια για να θεωρηθούν ανθεκτικοί οργανικοί ρύποι (POPs) με βάση τη Σύμβαση της Στοκχόλμης⁽⁴⁾. Η ΕΕΥΠΚ κατέδειξε την ανάγκη διεξοδικότερης αξιολόγησης κινδύνων από τα PFOS, αλλά συμφώνησε επίσης ότι μπορεί να είναι αναγκαία η λήψη μέτρων περιορισμού του κινδύνου για την αποφυγή της επανεμφάνισης

παλαιότερων χρήσεων. Σύμφωνα με την ΕΕΥΠΚ, οι τωρινές χρήσεις κρίσιμης σημασίας στην αεροπορική βιομηχανία, στη βιομηχανία ημιαγωγών και στη φωτογραφική βιομηχανία δεν φαίνεται να παρουσιάζουν σοβαρό κίνδυνο για το περιβάλλον ή την ανθρώπινη υγεία, αν μειωθούν στο ελάχιστο η απόρριψη στο περιβάλλον και η έκθεση στο χώρο εργασίας. Όσον αφορά τους αφρούς κατάσβεσης, η ΕΕΥΠΚ συμφωνεί επίσης ότι οι κίνδυνοι υποκαταστάτων για την υγεία και το περιβάλλον θα πρέπει να αξιολογηθούν πριν καταστεί δυνατόν να ληφθεί τελική απόφαση. Η ΕΕΥΠΚ συμφωνεί επίσης να περιορισθεί η χρήση των PFOS στη βιομηχανία επιμετάλλωσης, εφόσον δεν υπάρχουν άλλα μέτρα προς εφαρμογή, με στόχο τη μείωση, σε σημαντικά χαμηλότερο επίπεδο, των εκπομπών κατά τη διάρκεια της επιμετάλλωσης.

- (4) Για την προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος, θεωρείται, συνεπώς, αναγκαίο να περιορισθεί η κυκλοφορία στην αγορά και η χρήση των PFOS. Η παρούσα οδηγία θα διέπει το μεγαλύτερο μέρος των κινδύνων λόγω έκθεσης. Άλλες, μικρότερης σημασίας χρήσεις των PFOS δεν φαίνεται να δημιουργούν κίνδυνο και, για τον λόγο αυτό, εξαιρούνται επί του παρόντος. Ωστόσο, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις διαδικασίες επιμετάλλωσης κατά τις οποίες γίνεται χρήση PFOS και, ως εκ τούτου, οι εκπομπές από τις διαδικασίες αυτές χρειάζεται να μειωθούν στο ελάχιστο με την εφαρμογή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών μεθόδων (εφεξής: «BTM»), λαμβάνοντας πλήρως υπόψη όλες τις σημαντικές πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο έγγραφο αναφοράς για τις BTM, όσον αφορά την επιφανειακή επεξεργασία μετάλλων και πλαστικών, όπως έχει διατυπωθεί προς χρήση στο πλαίσιο της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης⁽⁵⁾. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να κάνουν απογραφή των χρήσεων αυτών, προκειμένου να συγκεντρωθούν πληροφορίες για τις ποσότητες που χρησιμοποιούνται και απορρίπτονται σήμερα.
- (5) Θα πρέπει επίσης να επιβληθούν περιορισμοί στα ημικατεργασμένα προϊόντα και είδη που περιέχουν PFOS, με σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος. Ο περιορισμός θα πρέπει να αφορά όλα τα προϊόντα και είδη στα οποία υπάρχει σκόπιμη προσθήκη PFOS, λαμβάνοντας υπόψη ότι τα PFOS ενδέχεται να έχουν χρησιμοποιηθεί μόνο σε ορισμένα χωριστά μέρη ή στην επικάλυψη ορισμένων προϊόντων και ειδών, όπως τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να περιορίζει μόνο νέα προϊόντα και δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε προϊόντα που χρησιμοποιούνται ήδη, ούτε στην αγορά μεταχειρισμένων προϊόντων. Ωστόσο, τα υφιστάμενα αποθέματα αφρών κατάσβεσης που περιέχουν PFOS θα πρέπει να εντοπισθούν και να επιτραπεί η συνέχιση της χρήσης τους για περιορισμένο χρονικό διάστημα μόνον, ώστε να προληφθούν τυχόν περαιτέρω εκπομπές από τη χρήση των προϊόντων αυτών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 195, 18.8.2006, σ. 10.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2005 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2006.

⁽³⁾ ΕΕ L 84, 5.4.1993, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284, 31.10.2003, σ. 1).

⁽⁴⁾ Απόφαση 2006/507/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Σύμβασης της Στοκχόλμης για τους έμμοнос οργανικούς ρύπους (ΕΕ L 209, 31.7.2006, σ. 1).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 257, 10.10.1996, σ. 26. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 33, 4.2.2006, σ. 1).

- (6) Για να εξασφαλισθεί τελικά η σταδιακή εξάλειψη των χρήσεων των PFOs, η Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάζει κάθε παρέκκλιση από την παρούσα οδηγία, όταν νέες πληροφορίες σχετικά με τις χρήσεις και η ανάπτυξη ασφαλέστερων εναλλακτικών λύσεων το δικαιολογούν. Η χορήγηση παρέκκλισης θα πρέπει να επιτρέπεται μόνο για βασικές χρήσεις, υπό τον όρο ότι ασφαλέστερες ουσίες ή τεχνολογίες, τεχνικά και οικονομικά εφικτές, δεν υπάρχουν και ότι εφαρμόζονται οι BTM για τη μείωση των εκπομπών των PFOs στο ελάχιστο.
- (7) Υπάρχουν υπόνοιες ότι το υπερφθορο-οκτανικό οξύ (PFOA) και τα άλατά του έχουν χαρακτηριστικά κινδύνου παρόμοια με τα PFOs και, κατά συνέπεια, απαιτείται να επανεξετάζονται διαρκώς οι εν εξελίξει δραστηριότητες αξιολόγησης του κινδύνου και η διαθεσιμότητα ασφαλέστερων εναλλακτικών λύσεων και να καθορισθεί το είδος των μέτρων περιορισμού του κινδύνου που θα πρέπει να εφαρμόζονται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των περιορισμών κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης, εφόσον ενδείκνυται.
- (8) Η οδηγία 76/769/ΕΟΚ⁽¹⁾ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (9) Ο στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η θέσπιση εναρμονισμένων διατάξεων όσον αφορά τα PFOs, έτσι ώστε να διαφυλαχθεί η εσωτερική αγορά και να εξασφαλισθεί υψηλό επίπεδο προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, όπως ορίζει το άρθρο 95 της Συνθήκης.
- (10) Η παρούσα οδηγία ισχύει υπό την επιφύλαξη της κοινοτικής νομοθεσίας για τη θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την προστασία των εργαζομένων, όπως η οδηγία 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία⁽²⁾ και ειδικές οδηγίες που βασίζονται σε αυτήν, ιδίως η οδηγία 2004/37/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την προστασία των εργαζομένων από τους κινδύνους που συνδέονται με την έκθεση σε καρκινογόνους ή μεταλλαξιογόνους παράγοντες κατά την εργασία (έκτη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου) (κωδικοποιημένη έκδοση)⁽³⁾ και η οδηγία 98/24/ΕΚ του Συμβουλίου, της 7ης Απριλίου 1998, για την

προστασία της υγείας και ασφαλείας των εργαζομένων κατά την εργασία από κινδύνους οφειλομένους σε χημικούς παράγοντες (14η ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ)⁽⁴⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Το Παράρτημα I της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ τροποποιείται όπως ορίζει το Παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο στις 27 Δεκεμβρίου 2007, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων αυτών και τον πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ των εν λόγω διατάξεων και της παρούσας οδηγίας.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από τις 27 Ιουνίου 2008.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 12 Δεκεμβρίου 2006.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
J. BORRELL FONTELLES

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. PEKKARINEN

⁽¹⁾ ΕΕ L 262, 27.9.1976, σ. 201. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2005/90/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 33, 4.2.2006, σ. 28).

⁽²⁾ ΕΕ L 183, 29.6.1989, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003.

⁽³⁾ ΕΕ L 158, 30.4.2004, σ. 50. Διορθωτικό στην ΕΕ L 229, 29.6.2004, σ. 23.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 131, 5.5.1998, σ. 11. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την Πράξη Προσχώρησης του 2003.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Στο Παράρτημα I της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ, προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

<p>«52 Σουλφονικά υπερφθοροοκτάνια (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, μεταλλικό άλας (O-M+), αλογονίδιο, αμίδιο, και άλλα παράγωγα, συμπεριλαμβανομένων των πολυμερών)</p>	<p>(1) Δεν μπορούν να διατίθενται στην αγορά ή να χρησιμοποιούνται ως ουσίες ή συστατικά παρασκευασμάτων σε συγκέντρωση ίση ή μεγαλύτερη του 0,005 % κατά μάζα.</p> <p>(2) Δεν μπορούν να διατίθενται στην αγορά σε ημικατεργασμένα προϊόντα ή είδη ή μέρη αυτών, εφόσον η συγκέντρωση PFOS είναι ίση ή μεγαλύτερη του 0,1 % κατά μάζα, υπολογιζόμενη σε σχέση με τη μάζα δομικών ή μικροδομικών χωριστών μερών που περιλαμβάνουν PFOS ή για κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα ή άλλα επιστρωμένα υλικά, εάν η ποσότητα των PFOS είναι ίση ή μεγαλύτερη του 1 μg/m² του επιστρωμένου υλικού.</p> <p>(3) Κατά παρέκκλιση, οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται στα εξής είδη, ούτε σε ουσίες ή παρασκευάσματα που χρειάζονται για την παραγωγή τους:</p> <p>α) φωτοευαίσθητα υλικά ή αντιανακλαστικές επιστρώσεις για φωτολιθογραφικές διαδικασίες,</p> <p>β) φωτογραφικές επιστρώσεις που εφαρμόζονται σε φιλμ, χαρτί, ή εκτυπωτικές πλάκες,</p> <p>γ) αντιθαμνωτικά για μη διακοσμητική σκληρή επιχρωμίωση (VI) και διαβρέκτες για χρήση σε συστήματα ελεγχόμενης ηλεκτρολυτικής επικάλυψης, όταν η ποσότητα των PFOS που απορρίπτονται στο περιβάλλον μειώνεται στο ελάχιστο με την πλήρη εφαρμογή των σχετικών βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών μεθόδων που αναπτύσσονται στο πλαίσιο της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (*),</p> <p>δ) υδραυλικά υγρά για την αεροπορία.</p> <p>(4) Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, αφροί κατάσβεσης που έχουν τεθεί σε κυκλοφορία πριν από τις 27 Δεκεμβρίου 2006 μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνον έως τις 27 Ιουνίου 2011.</p> <p>(5) Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 648/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, σχετικά με τα απορρυπαντικά (**).</p> <p>(6) Το αργότερο στις 27 Δεκεμβρίου 2008, τα κράτη μέλη καταρτίζουν και ανακοινώνουν στην Επιτροπή απογραφή, η οποία καλύπτει:</p> <p>α) τις διαδικασίες που εμπίπτουν στην παρέκκλιση της παραγράφου 3, στοιχείο γ), και τις ποσότητες PFOS που χρησιμοποιούνται σε αυτές και απορρίπτονται από αυτές,</p> <p>β) τα υφιστάμενα αποθέματα αφρών κατάσβεσης που περιέχουν PFOS.</p> <p>(7) Μόλις καταστούν διαθέσιμα νέα στοιχεία σχετικά με τις λεπτομέρειες των χρήσεων και ασφαλέστερες εναλλακτικές ουσίες ή ασφαλέστερη εναλλακτική τεχνολογία για τις χρήσεις, η Επιτροπή επανεξετάζει κάθε παρέκκλιση της παραγράφου 3, στοιχεία α) έως δ), ώστε:</p> <p>α) οι χρήσεις των PFOS να εξαλειφθούν σταδιακά μόλις η χρήση ασφαλέστερων εναλλακτικών λύσεων είναι τεχνικά και οικονομικά εφικτή,</p> <p>β) παρέκκλιση να μπορεί να διατηρείται μόνο για βασικές χρήσεις για τις οποίες δεν υπάρχουν ασφαλέστερες εναλλακτικές λύσεις και στις περιπτώσεις που έχουν αναφερθεί οι προσπάθειες που καταβάλλονται για την αναζήτηση ασφαλέστερων εναλλακτικών λύσεων,</p> <p>γ) οι απορρίψεις PFOS στο περιβάλλον να έχουν μειωθεί στο ελάχιστο με την εφαρμογή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών μεθόδων.</p> <p>(8) Η Επιτροπή συνεχίζει να επανεξετάζει τις εν εξελίξει δραστηριότητες αξιολόγησης κινδύνου και τη διαθεσιμότητα ασφαλέστερων εναλλακτικών ουσιών ή ασφαλέστερης εναλλακτικής τεχνολογίας σε σχέση με τις χρήσεις του υπερφθορο-οκτανόϊκου οξέος (PFOA) και των συναφών ουσιών και προτείνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για τη μείωση των κινδύνων που έχουν εντοπισθεί, συμπεριλαμβανομένων περιορισμών στην κυκλοφορία στην αγορά και τη χρήση, ιδίως όταν υπάρχουν ασφαλέστερες εναλλακτικές ουσίες ή ασφαλέστερη εναλλακτική τεχνολογία, τεχνικά και οικονομικά εφικτές.»</p>
---	--

(*) ΈΕ L 257, 10.10.1996, σ. 26. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 33, 4.2.2006, σ. 1).

(**) ΈΕ L 104, 8.4.2004, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 907/2006 της Επιτροπής (ΕΕ L 168, 21.6.2006, σ. 5).